

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความทรงจำที่จาง

The Lightened Memories

นายอาทิตย์ ปานสวย

MR. ARTHIT PANSUAY

งบท
๑๕๗๑๐
๑๙๘๙

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **71352**
วัน,เดือน,ปี..... **8 พ.ค. 2550**

b. **117.13050**
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา จิตรกรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารณ) กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี) กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ กษาวิระ) กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน) กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริจุเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อดิศา จันทังเพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (อาจารย์วุฒิกรหรือคงคา) เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความทรงจำสีจาง
	The Lightened Memories
ชื่อ	นายอาทิตย์ ปานสวย
รหัสนักศึกษา	45020189
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์วุฒิกกร คงคา

บทคัดย่อ

ความทรงจำเป็นเสมือนเรื่องเล่าในอดีตประจำตัวของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่รวบรวมเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งดีและไม่ดี ซึ่งแต่ละบุคคลย่อมมีความทรงจำที่ประทับใจแตกต่างกันออกไป ความทรงจำเหล่านี้เองเป็นที่มาแห่งแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเริ่มแรกในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ เนื่องจากแรงบันดาลใจพื้นฐานของข้าพเจ้าเกิดจากความทรงจำที่ดีในวัยเด็ก ความประทับใจกับการทำกิจกรรมต่างๆ ในวัยเด็ก โดยใช้อารมณ์และจินตนาการผสมกับบรรยากาศ ภาพความทรงจำที่เหลืออยู่ในจิตใจถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรมที่มีสีสันและบรรยากาศเก่าๆ โดยจำเป็นต้องมีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานนำมาผ่านกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน ผ่านการแก้ไขปัญหาระหว่างการปฏิบัติงานให้ผลงานมีความสมบูรณ์ตามเรื่องราวที่ต้องการ แล้วทำการวิเคราะห์ถึงเรื่องราวต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านการแก้ไขปัญหาระหว่างการปฏิบัติงาน ให้ผลงานมีความสมบูรณ์ตามเรื่องราวต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นคุณค่าและความงามที่แฝงอยู่ของเรื่องราวในอดีต ทั้งยังสามารถเรียนรู้การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดและอุปถัมภ์เลี้ยงดู ขอขอบคุณอาจารย์ วุฒิกร คงดา ตลอดจนคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประสานวิชาความรู้ ให้คำปรึกษาชี้แนะแก้ไขปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทุกด้านให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณโรงเรียนบ้านทุ่งยาวและโรงเรียนศึกษาพัฒนา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้แหล่งข้อมูลและการศึกษาหาความรู้ของเด็กในการทำงานของข้าพเจ้าตลอดมา และขอบคุณคุณครูรัชนี้ กรเจริญ ที่ให้ความเมตตาช่วยเหลือในระหว่างการหาข้อมูล ด้วยความเคารพรักและกตัญญูอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์โครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
แนวความคิดสร้างสรรค์	4
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ	6
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	13
กระบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม	25
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	26
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	26
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	37
บทที่ 5 บทสรุป	43
บรรณานุกรม	44
ผลงานศิลปะ	45
ประวัติผู้เขียน	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบที่มาอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม	5
ภาพร่างชุดที่ 1	13
ภาพร่างชุดที่ 2	16
ภาพร่างชุดที่ 3	19
ภาพร่างชุดที่ 4	22
ภาพวิเคราะห์รูปทรง	26
ภาพวิเคราะห์เส้น	29
ภาพวิเคราะห์น้ำหนัก	31
ภาพวิเคราะห์สี	33
ภาพวิเคราะห์พื้นผิว	34
ภาพวิเคราะห์โครงสร้างการจัดองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 1	37
ภาพวิเคราะห์โครงสร้างการจัดองค์ประกอบผลงานชิ้นที่ 4	40
ผลงานจริงชิ้นที่ 1	46
ผลงานจริงชิ้นที่ 2	47
ผลงานจริงชิ้นที่ 3	48
ผลงานจริงชิ้นที่ 4	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนนั้นสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เคยรับรู้และเก็บเหตุการณ์ต่างๆที่เคยประสบมาแสดงให้เห็นได้ในปัจจุบัน สภาพหรืออาการตอบสนองเหล่านี้เรียกว่า “ความจำ” โดยผ่านขั้นตอนการรับรู้ (Retention) เช่น การจดจำตัวอักษร การจดจำตัวเลข การจดจำสิ่งที่เรารู้ การแก้ไขปัญหาและวิธีต่างๆ เป็นต้น แต่มีความจดจำอีกอย่างหนึ่งซึ่งเกิดจากการรวบรวมของประสบการณ์หรือการผสมผสานกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา เป็นการนึกย้อนถึงสิ่งต่างๆ ในอดีตได้โดยปัจจัยหลายๆอย่างมากระตุ้นทั้งภายในและภายนอก เนื่องจากการควบคุมของมนุษย์ ซึ่งเป็นการจดจำที่พิเศษเราเรียกสิ่งนี้ว่า “ความทรงจำ” (Redintegrative Memory)

ความทรงจำเกิดจากการจดจำของแต่ละคนที่ได้ผ่านประสบการณ์ ในแต่ละช่วงวัยของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นความทรงจำที่ดีหรือไม่ดีมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพของแต่ละบุคคล และความทรงจำนี้ จะมีความเด่นชัดมากขึ้น เมื่อมีสิ่งกระตุ้นต่างๆ เช่น การกลับไปเห็นสถานที่เก่าๆที่เคยผูกพัน เห็นภาพถ่ายและบันทึกต่างๆในอดีต การได้พบปะกับบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับอดีต เป็นต้น

ความสำคัญโครงการ

คุณภาพของมนุษย์ คือ การเกิดมาอย่างไร ประสบการณ์และการได้เรียนรู้ชีวิตด้วยตนเอง ไม่มีใครสามารถรู้ได้ว่าชีวิตของเราจะดำเนินไปในทิศทางใด เมื่อทำสิ่งใดแล้วจะเป็นอย่างไร การลองผิดลองถูกหรืออีกนัยหนึ่งคือ โลกที่ไร้ประสบการณ์นั่นเอง แต่สิ่งหนึ่งที่จะคอยสอนและเชื่อมเราไว้ในช่วงเวลาต่างๆ สิ่งนั้นคือ ความทรงจำในอดีตที่เป็นตัวกำหนดพื้นฐานของมนุษย์ในเชิงพฤติกรรม บุคคลใดมีความทรงจำที่ดีนั้นหมายถึงการมีรากฐานทางจิตใจที่ดี เมื่อภายในดีแล้วก็ย่อมส่งผลถึงภายนอกนั้นคือ พฤติกรรม โดยเฉพาะที่สำคัญคือ ความทรงจำที่เกิดขึ้นในวัยเด็กจะเป็นความทรงจำที่ฝังลึก เป็นช่วงพื้นฐานในการพัฒนาและส่งผลทางพฤติกรรม มีกลุ่มนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ซึ่งเป็นกลุ่มที่เน้นหนักถึงการพัฒนาการพฤติกรรมของมนุษย์ นักจิตวิทยากลุ่มนี้มีความเชื่อว่าการพัฒนาการพฤติกรรมของมนุษย์จะเป็นสายต่อเนื่อง โดยมีการแบ่งเป็นระยะและมีความสัมพันธ์กันนั้นคือ ถ้าระยะต้นมีการพัฒนาการที่บกพร่องก็จะส่งผลให้ความบกพร่องนั้นไปสู่ระยะที่สูงขึ้นและจะเป็นปัญหาต่อเนื่อง ฟรอยด์ ลัทธิของนักจิตวิทยาได้ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมจากคนไข้โรคประสาทของเขาและได้ข้อคิดว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในวัยผู้ใหญ่มักมีรากฐานมาจากปัญหาที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก เขาได้ย้ำความสำคัญในวัยเด็กว่าเป็นวัยที่สำคัญ วัยเด็กเป็นวัยที่รับและเรียนรู้สิ่งต่างๆได้ง่าย เกิดเป็นความทรงจำที่ฝังในจิตใจตามธรรมชาติของมนุษย์¹

¹ รองศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ ฤประมัย พฤติกรรมวัยเด็ก สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช หน้า 72

นอกจากนี้ความทรงจำที่ดีหรือความผิดพลาดในอดีต ยังเป็นเครื่องเตือนใจและเป็นเสมือนบทเรียนสำคัญที่ย้ำสอนมนุษย์เราในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคตข้างหน้า

ข้าพเจ้าจึงได้เล็งเห็นความสำคัญของความทรงจำเหล่านี้ ความทรงจำต่างๆที่ดี

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอเรื่องราวต่างๆในวัยเด็กที่ข้าพเจ้าประสบมา การเล่นและทำกิจกรรมต่างๆ
2. เพื่อสะท้อนความคิดและอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อความทรงจำในอดีต ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ทางศิลปะ
3. เพื่อค้นหาเทคนิควิธีการในงานจิตรกรรม ตั้งแต่ขั้นเริ่มแรกตลอดจนถึงการริเริ่มสร้างสรรค์งาน เพื่อนำไปสู่ความก้าวหน้าทางศิลปะของข้าพเจ้าต่อไป

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำผลงานในรูปแบบ งานจิตรกรรม 2 มิติ ถ่ายทอดผ่านอารมณ์ความรู้สึกร่วมกับการได้กลับไปเห็นสถานที่จริง คือโรงเรียนที่ข้าพเจ้าเคยเรียนในวัยเด็ก เพื่อให้ภาพความทรงจำมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

1. เนื้อหา ข้าพเจ้าต้องการภาพความทรงจำในวัยเด็กของข้าพเจ้า การทำกิจกรรมต่างๆในวัยเด็กที่ข้าพเจ้าเคยประสบมาเองในอดีต แสดงบรรยากาศเก่าๆ แฝงด้วยความเหงาในอารมณ์ลึกๆ
2. ด้านรูปแบบ ข้าพเจ้าใช้กรรมวิธีทางจิตรกรรม โดยระบายสีน้ำมันลงบนกระดาษอัดในงานชิ้นที่ 1 และใช้วิธีการระบายสีอะคริลิกลงบนผ้าใบ ในงานชิ้นที่ 2,3 และ 4 การที่ข้าพเจ้าใช้เทคนิคแตกต่างกันนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการและความเหมาะสมที่จะแสดงออกถึงเรื่องราว เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับเทคนิค ส่วนการจัดองค์ประกอบนั้นสำคัญอยู่ที่กลุ่มเด็กนักเรียนที่กำลังเล่นและทำกิจกรรมต่างๆ ในลักษณะภาพจินตนาการ โดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริงมากนัก เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าได้อย่างเต็มที่
3. จำนวนผลงานและขนาดของผลงานจิตรกรรมมี 4 ชิ้น
 - 3.1 ความทรงจำสีจาง 1 ขนาด 160 x 240 cm.
 - 3.2 ความทรงจำสีจาง (พักกลางวัน) ขนาด 150 x 200 cm.
 - 3.3 ความทรงจำสีจาง (บันไดงู) ขนาด 200 x 280 cm.
 - 3.4 ก.พ.อ. 2535 ขนาด 180 x 200 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

การมีคนมาเอาใจใส่ดูแลทะนุถนอมในทุกช่วงเวลาของความรู้สึกที่ได้รับได้สัมผัส ทุกคนก็ย่อมจะมีความแตกต่างกันออกไปตามวัยและความเปลี่ยนแปลงของวุฒิภาวะ ทั้งหมดล้วนต้องการความสุข เช่นเดียวกับช่วงวัยหนึ่งของข้าพเจ้าได้สัมผัสรับรู้มากับบรรยากาศของชีวิตวัยเด็ก

เนื่องจากข้าพเจ้าได้เข้ามาดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเมืองที่เต็มไปด้วยผู้คนต่างคนต่างจิตใจ ต่างความรู้สึก ต่างวัย มีทั้งผู้ใหญ่ คนแก่ หนุ่มสาว ด้วยเหตุผลอะไรก็ตามทุกวัยต่างต้องดิ้นรนแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในชีวิต เพื่อจะได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยผู้คนที่มีการแข่งขันชิงดีชิงเด่น การเอาใจเอาเปรียบ มีเล่ห์เหลี่ยมสารพัดในการเดินทางของชีวิต มันเป็นเหตุผลที่ทำให้คนเหล่านี้ลืมความสุข ความมีน้ำใจ ความเป็นเพื่อนที่ดี การแสดงออกอย่างบริสุทธิ์ โดยไม่คำนึงถึงผลตอบแทนใด การดิ้นรนในการดำรงชีวิตทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเหนื่อยล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้รู้ถึงความแตกต่างของชีวิตในวัยเด็ก-ผู้ใหญ่ และทำให้ข้าพเจ้าอยากกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง แต่ด้วยความเป็นจริงที่ข้าพเจ้าไม่สามารถย้อนกลับไปเป็นเช่นอดีตได้ ข้าพเจ้าทำได้เพียงการหวนคิดถึงความทรงจำทรงจำเก่าๆในวัยเด็กที่พอหลงเหลืออยู่ในจิตใจ

ความทรงจำในวัยเด็กของข้าพเจ้าช่างเต็มไปด้วยความสุข การผจญภัย การจินตนาการ ความอบอุ่น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าประทับใจ การได้เล่นกับเพื่อนๆ โดยไม่ต้องคิดถึงอนาคต ไม่มีหน้าที่เป็นตัวควบคุม ทำสิ่งที่ผิดผู้ใหญ่ก็ให้อภัย เพราะยังเป็นเด็ก ได้มีช่วงเวลาชีวิตที่เป็นตัวของตัวเองมาก โดยไม่ต้องเอาใจใคร สังคมก็มีแต่เพื่อนๆที่ร่วมอุดมการณ์เดียวกัน คือเล่นและเล่น อาจดูเป็นการเล่นที่ไร้สาระ แต่แท้จริงแล้วมันเป็นการเสริมสร้างในทุกๆด้าน เช่น ประสบการณ์ จินตนาการ สติปัญญา ร่างกาย ถึงแม้ข้าพเจ้าจะเกิดในที่ๆไม่เจริญนัก ไม่มีอุปกรณ์เครื่องเล่นราคาแพง แต่ข้าพเจ้าก็สามารถสนุกและตื่นเต้นกับการได้ท่องเที่ยวไปในดินแดนหรรษา ที่เต็มไปด้วย ดินไม้ ทุ่งหญ้า น้ำตก ทะเล หรืออุปกรณ์การเล่นต่างๆที่ไม่ได้อยู่ที่ราคา แต่อยู่ที่ความสุขที่ได้เล่นกับเพื่อน หรืออุปกรณ์การเล่นที่ประดิษฐ์ขึ้นเอง การได้เรียนในโรงเรียนเล็กๆก็เป็นส่วนดี ทำให้การใช้ชีวิตในโรงเรียน มีความอบอุ่นเป็นกันเอง ครูสามารถดูแลนักเรียนได้ทั่วถึงและเป็นกันเอง ความทรงจำเหล่านี้จะมีความชัดเจนขึ้นเมื่อข้าพเจ้าได้กลับไปโรงเรียนเก่าที่ข้าพเจ้าได้เรียนในวัยเด็ก การได้เห็นสนามฟุตบอลที่ข้าพเจ้าเคยเล่นทุกๆเย็น ซิงช้าสี่แฉงเขรอะสนิมที่ข้าพเจ้าเคยโยกเล่น ห้องเรียนเก่าๆที่เคยเรียน มีคุณครูเก่าๆไล่แวน หน้าคูยีนอยู่หน้ากระดานดำ แก้วน้ำห้องที่เคยนั่ง ต้นมะม่วงข้างกำแพงโรงเรียนที่แอบปีนเก็บกินเล่นตอนพักเที่ยง แม้ปัจจุบันทุกอย่างได้เปลี่ยนไปแล้ว ความทรงจำที่ดีเหล่านี้ ช่วยจรรโลงจิตใจ และช่วยให้ข้าพเจ้ามีความสุขทุกครั้งที่ได้คิดถึง ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเหงา เศร้า โหยหาที่จะมีความรู้สึกเช่นนั้น และไม่มีวันที่จะย้อนกลับไปได้อีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยที่กล่าวมาข้างต้นนั้นทำให้ข้าพเจ้าเกิดความต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่อยู่ในความทรงจำและจินตนาการ ออกมาเป็นผลงานศิลปะที่มีคุณค่าทางอารมณ์และจิตใจต่อตัวข้าพเจ้า

ภาพแห่งอดีต

จริงแล้วมันไม่เคยจากไปไหน

มันอาจจะซุกอยู่ในซอกหนึ่งในลิ้นชักความทรงจำ

และอยู่อย่างนั้นมาตลอด

จนความทรงจำใหม่ๆ

เข้ามาทับ...เข้ามาซ้อน

ต้นมัน ไปจนสุดลิ้นชัก

แต่เมื่อใดก็ตามที่ได้กลับไปสถานที่เดิมๆ

เห็นรูปภาพสีน้ำตาลเก่าๆ

ความทรงจำในครั้งนั้น

ก็เหมือนถูกมือซุนๆหยิบมันออกมา

ปลุกให้กลับมามีชีวิต

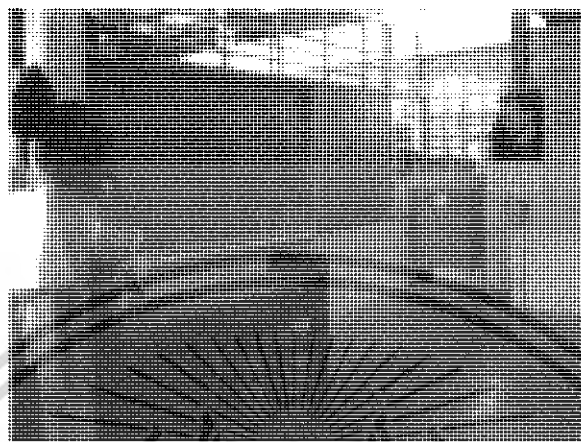
...อีกครั้ง

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงบรรยากาศและความรู้สึกในวัยเด็กของข้าพเจ้า ที่ผ่านพ้นไปตามกาลเวลา ซึ่งตกตะกอนอยู่ในจิตใจ และเกิดเป็นความทรงจำต่างๆ ถ่ายทอดผ่านสี และเส้นที่แสดงอารมณ์แบบเด็กๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่นาอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

การ ได้กลับ ไปเห็นสถานที่ เก่าๆ ที่สร้างความทรงจำต่างๆมากมาย

การเป็นครูสอนศิลปะเด็กทำให้ต้องมีการปรับตัว มีความใกล้ชิดและผูกพันกับเด็กมากขึ้นจน
รู้สึกเหมือน ได้กลับ ไปเป็นเด็กอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

ศิลปะ เอกเพรสชันนิสม์ (Expressionism)

แนวคิดจิตรกรรม ซึ่งเหนียวแน่นจนเป็นประเพณีนิยมกันมา เกี่ยวกับเรื่องของกฎเกณฑ์ของความเหมือนจริง ตลอดจนสัดส่วนต่างๆของรูปทรงในงานจิตรกรรมนั้น บรรดาศิลปินเจ้าอารมณ์รุ่นใหม่ที่ไม่นิยมตามด้วยก็เพิ่มขึ้น ศิลปินต้องการให้งานจิตรกรรมมีผลในทางแปรเปลี่ยน เส้น รูปทรง และสีเสียใหม่ โดยเหตุที่พวกอิมเพรสชันนิสม์ ได้เป็นการอยู่กับการแสดงธรรมชาติออกมาในแนวใหม่ และเป็นแนวที่มีเหตุผลมากนั้น บรรดาจิตรกรเป็นต้นว่าพวกกลุ่มโฟวิส (Fauves) และวานก๊อก ก็พิจารณากันว่าอารมณ์สะท้อนใจของผลงาน ก็มีความสำคัญพอกับเรื่องราวของผลงานเหมือนกัน พวกเราจึงกลายเป็นผู้เบิกทางให้กับลัทธิเอกเพรสชันนิสม์

ศิลปินหนุ่มๆในประเทศเยอรมัน ในตอนต้นพุทธศตวรรษที่ 25 ได้นำความคิดของลัทธิเอกเพรสชันนิสม์ ไปตั้งเป็นขบวนการศิลปะขึ้นและเป็นขบวนการที่มีฐานะมั่นคงและเข้มแข็งเต็มที่ ขบวนการดังกล่าว อาทิเช่น กลุ่มบลิคเค (Brücke-สะพาน) กลุ่มบลาวไรเตอะ (Blaue Reiter-คนขี่ม้าสีน้ำเงิน) และกลุ่มนอยซาคคลิชไคต์ (Neue Sachlichkeit-ความเป็นจริงแนวใหม่)

ในบรรดาศิลปินยุคเริ่มแรกของลัทธิเอกเพรสชันนิสม์ ที่มีชื่อเสียงเด่นมากมีหลายคน เช่น เอ็ดวาร์ด มุนช์, มักซ์ เบคมันน์, ออสการ์ โคโคชกา เป็นต้น

ศิลปะในยุคนี้ได้รับอิทธิพลมาจาก โพสต์อิมเพรสชันนิสม์ (Post Impressionism) อิมเพรสชันนิสม์ยุคหลัง เป็นชื่อเรียกศิลปะสมัยใหม่ขบวนการหนึ่ง ที่เกิดขึ้นในราว พ.ศ. 2440 โดยเป็นขบวนการศิลปะที่มีปฏิริยาต่อ ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ กล่าวคือ ศิลปินลัทธิอิมเพรสชันนิสม์เขียนภาพโดยมีจุดประสงค์ที่จะแสดงรูปลักษณะของธรรมชาติในเชิงวิเคราะห์ด้านคำว่า “แสงสว่าง” เป็นหลัก ส่วนลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ยุคหลัง เช่น ปอล โกแง และวินเซนต์ วานก๊อก นั้นเขียนภาพเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของตนเองเป็นส่วนใหญ่ หรืออาจจะเรียกว่าเป็นการจำกัดวงอยู่กับอารมณ์สะท้อนใจในสิ่งที่เขาเห็นก็ได้ แต่ก็ศิลปินที่มีคุณภาพในการจัดแบบแผนรูปทรงที่ตีมากด้วย²

ศิลปินกลุ่มดีบริกเค

ดีบริกเค เป็นชื่อศิลปินชาวเยอรมันกลุ่มหนึ่ง ซึ่งล้วนเป็นศิลปินในลัทธิเอกเพรสชันนิสม์ ความหมายของคำว่า “ดีบริกเค” ก็คือ “สะพาน” (The bridge) นั่นเอง

เอริช เฮกเกิล (Erich Heckel พ.ศ. 2426) ได้ก่อตั้งกลุ่มนี้ขึ้นมาที่เมือง เดรสเดน ในปี พ.ศ. 2448 ศิลปินอีกสองคนที่มาร่วมกับเขาก็คือ เอิร์นส์ ลุควิก เคียร์ชเนอร์ (Ernst Ludwig Kirchner พ.ศ.

1

www.tkc.go.th:8080/tum/artisticmovement/vocabs.jsp?word=Expressionism.

2

อัศนีษฐ์ ชูอรุณ, แบบอย่างศิลปะตะวันตก.(สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์.2525),หน้า103-107

2423-2481) และคาร์ล ชมิดต์ รอตตลuff (Karl Schmidtrottluff พ.ศ. 2427-2519) ต่อมาก็มีศิลปิน เข้ามาร่วมกลุ่มอีกหลายคน ได้แก่ อะเซล กัลเปิน (Axel Gallen พ.ศ. 2408-2474) เอมีล โนลเด (Emil Nolde พ.ศ. 2410-2499) มัคซ์ เพชสไตน์ (Max Pechstein พ.ศ. 2424-2498)

ศิลปินทั้งหลายในกลุ่มนี้ล้วนทำงานศิลปะในรูปแบบลัทธิเอกเพรสชันนิสม์และผลงานของ ศิลปินกลุ่มนี้ยังได้รับอิทธิพลของศิลปะแบบอารยชนและศิลปะแบบแปลกๆ จากต่างแดนเข้ามา ผสมผสานอยู่ในศิลปะของพวกเขาอีกด้วย

ศิลปินกลุ่ม ดิบริกเต ได้ยุติลงในปี พ.ศ. 2456 ก่อนที่พวกเขาจะแยกย้ายจากกันนั้น ผลงานของ พวกเขาได้นำเสนอรูปแบบศิลปะสมัยใหม่ต่อชาวเยอรมัน และมีส่วนช่วยฟื้นฟูงานศิลปะภาพพิมพ์ให้ กลับมาอยู่ในความนิยมของชาวยุโรปอีกด้วย

ภาพตัวอย่างงานศิลปะเอกเพรสชันนิสม์

ศิลปิน Edvard Munch

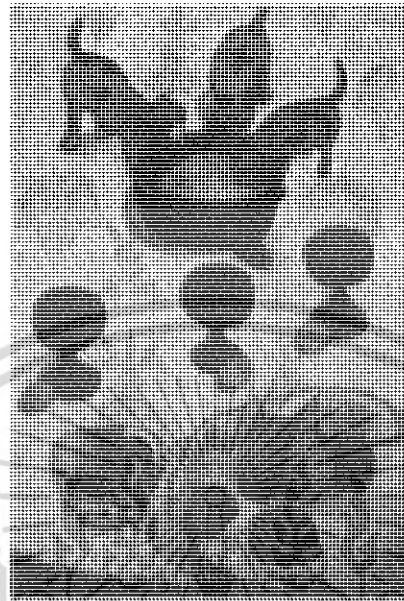
ชื่องาน Death in The Sickroom

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 119.5 X 121 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพตัวอย่างงานศิลปะโปสอิมเพรสชันนิสม์

ศิลปิน Paul Gauguin

ชื่องาน Still life with three puppies, 1888

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 91.8 X 62.2 ซม.

ศิลปิน เอกเพรสชันนิสม์ (Expressionism)

Egon Schiele ศิลปินหนึ่งในผู้นำลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ เกิดวันที่ 12 มิถุนายน ค.ศ. 1890 ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1890-1918 เป็นบุตรของ Adolf Egon Schiele นายสถานีรถไฟที่ The Imperial Austrian Railway และมารดาชื่อ Marie Schiele หลังจบการศึกษาของเขาเสียชีวิตลง เขาเองก็เริ่มที่จะเขียนภาพของเขาและผู้อุปถัมภ์ชื่อ Leopold Czihaczek และแนะนำแนวทางให้เขาเริ่มเป็นศิลปิน ศิลปินหลงใหลการวาด Figure nude ที่มีรูปทรงบิดเบือน ตัดทอน เป็นเหลี่ยมเป็นสัน แต่ยังคงหลงเหลือโครงสร้างที่ถูกต้องทางกายวิภาค ผลงานของเขาบางส่วนได้รับอิทธิพลมาจาก คลิมท์ (Klimt) เนื่องจากในปี ค.ศ. 1906 Schiele ได้เข้าศึกษาใน Vienna Academy และเป็นศิษย์ของ คลิมท์ (1862-1918) คลิมท์ เป็นศิลปินที่อยู่ในลัทธิ อาร์ตนูโว (Art Nouveau) ศิลปะที่วาดด้วยการตกแต่ง เส้น ลวดลาย แสดงอารมณ์ความรู้สึก

Schilee ศึกษาทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ และนำมาประยุกต์ใช้ในงานของเขา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึลเลอร์ให้ความสำคัญกับเรื่องจิตใต้สำนึก ผ่านกิริยา ท่าทาง ตัวตน ใบหน้าของคนและคนอื่นๆ สะท้อนถึงอารมณ์ภายใน ซึ่งส่วนมากเกี่ยวกับเรื่องเพศ ปรัชญาแต่อกามารมณ์ที่แสดงออกอย่างตรงไปตรงมาเป็นเรื่องค่อนข้างรุนแรงและไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมศีลธรรมอันเคร่งครัดของชนชั้นกลางในสมัยนั้น ซึลเลอร์เป็นจิตรกรที่ไม่ยืนยันตัวเองต่อการแสดงออก ดังกล่าวผ่านงานจิตรกรรมจนเคยถูกของจำไว้ช่วงหนึ่ง ใน ค.ศ. 1912 เมื่อเขาเริ่มมีชื่อเสียงโด่งดัง เขาได้คิด โรคไวรัสทางเดินหายใจ ซึ่งระบาดอยู่ในยุโรป เขาป่วยหนักจนเสียชีวิตลงเมื่อมีอายุเพียง 28 ปีเท่านั้น

ภาพที่นำมากล่าวถึงคือภาพ The Family เป็นอีกหนึ่งผลงานที่อยู่ในยุคหลังของซึลเลอร์ ซึลเลอร์เขียนภาพขึ้นภายหลังจากการสมรสของเขา เป็นภาพของเขาและครอบครัว พ่อ แม่ ลูก นั่งบนโซฟาในสภาพแวดล้อมที่ดูเก่าๆ ซึ่งเป็นภาพที่เต็มไปด้วยความอบอุ่น และความผูกพันในครอบครัว แต่เมื่อพิจารณาสีหน้าอารมณ์ของแต่ละคน จะเห็นได้ถึงความสงบนิ่งของมารดาและเด็ก ในขณะที่ตัวซึลเลอร์เองยังมีสีหน้าอาการวิตกกังวล เหม่อลอย คล้ายครุ่นคิดถึงอนาคต ซึลเลอร์เริ่มใช้สีใหม่ๆ แบบที่เขาไม่เคยใช้ มีความจริงจังเคร่งเครียดกับเนื้อหา และแสดงอารมณ์ออกมาในงานมากขึ้น

ศิลปิน Egon Schiele

ชื่อภาพ The Family

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 X 160 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Round Table เป็นภาพที่ ชีลเลอร์ เขียนขึ้นเพื่อเป็นโปสเตอร์ในการแสดงงานของตัวชีลเลอร์ คลิมท์ และกลุ่มศิลปินเอกเปรสชันนิสม์ ชาวเยอรมัน ภาพแสดงถึงบรรยากาศการประชุมรวมตัวกันของเขา และเพื่อนศิลปิน การแสดงงานกลุ่มในครั้งนี้มีชื่อว่า Round Table แสดงที่ Upper Belvedere ประเทศเยอรมัน ปี ค.ศ. 1918 เป็นช่วงที่ชีลเลอร์เริ่มติดต่อกับศิลปินเยอรมัน การเขียนแสดงออกในลักษณะรูปแบบที่เรียบง่าย เข้าใจง่าย ไม่มีอารมณ์รุนแรงเหมือนงานชิ้นอื่น แสดงถึงความขะมักเขม้นในการเตรียมพร้อมที่จะแสดงงานในครั้งนี้ของศิลปิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ Self portrait with Raised arms เป็นผลงานในยุคแรกๆ ของ ซิลเล่ มีความโดดเด่นในการใช้เส้นที่บิดเบี้ยว การตัดทอนรูปทรงเป็นเหลี่ยมเป็นสัน แต่ยังคงแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงของโครงสร้างทางกายวิภาค มีการสร้างมิติที่ไม่ซับซ้อนด้วยการใช้สีแปร่ง ซิลเล่ได้เขียนภาพตัวเองไว้หลายภาพ ภาพที่แสดงออกมาแต่ละภาพมีลักษณะที่แตกต่างกัน บางครั้งดูเหมือนท่าทางหวาดระแวง เหมือนลอย ละออยใจ มีเพียงไม่กี่รูปที่ดูเหมือนปกปิดตัวเองจนบุคคลทั่วไป จุดเด่นอีกอย่างในงานของซิลเล่ นอกจากใบหน้าที่แสดงอารมณ์ ซิลเล่ มักเขียนมือที่มีการวางองค์ประกอบของนิ้วแต่ละนิ้วแต่ละนิ้วที่แปลกและเป็นเอกลักษณ์

ศิลปิน Egon Schiele

ชื่องาน Self portrait with Raised arms, 1914

เทคนิค สีน้ำและดินสอสี

ขนาด 32 X 54 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะ Expressionism

ผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นเป็นลักษณะงานที่เน้นเรื่องการแสดงอารมณ์ความรู้สึก จากความทรงจำภายในจิตใจไม่ยึดหลักความถูกต้องตามความเป็นจริงมากนัก อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับ จากงาน Egon schiele (Expressionism) ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเทคนิควิธีการเขียนมากกว่าเรื่องราว ของเนื้อหา อิทธิพลที่ได้รับมีดังต่อไปนี้

เส้น ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในการใช้เส้นของ ซิลเล่ เส้นที่มีอิสระมีน้ำหนัก หนัก-เบาไม่ยึดติด หรือคำนึงถึงเรื่องกายวิภาคที่ถูกต้อง แต่ยังคงเหลือให้เห็นอยู่บ้าง เน้นเรื่องอารมณ์ของเส้นให้ลงตัว กับความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก ในงานของ ซิลเล่ เส้นค่อนข้างรุนแรงเพราะศิลปะต้องการแสดง อารมณ์ที่รุนแรงชัดเจน ส่วนในงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ลดความรุนแรงของเส้นเพื่อให้เข้ากับ เนื้อหาในงาน

สี ลักษณะสีที่ระบายลงไปโดยเฉพาะบางจุดของกายวิภาคคน ใช้สีน้อย และเรียบง่าย มีวิธีการ สร้างมิติด้วยการใช้สีแปร่งแทนการใช้น้ำหนักสี

รูปทรง กายวิภาคคนที่บิดเบือนตามอารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก

เนื้อหา ข้าพเจ้าได้อิทธิพลบางส่วนจากแนวความคิดของลัทธิเอกเพรสชันนิสม์ยุคหลัง ที่ว่า ด้วยการสร้างสรรค์งานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของตนเองเป็นใหญ่ และได้อิทธิพลจากซิลเล่ ในการแสดงออกของอารมณ์ผ่านอากัปกิริยาหน้าตาที่สร้างสรรค์ลงในผลงานศิลปะ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้รับรู้และสัมผัสกับทุกๆ ความรู้สึกของวัยเด็ก โดยเฉพาะความรู้สึกที่ได้รับจากประสบการณ์จริง ที่เกิดขึ้นกับตัวเองที่เคยผ่านวันเวลาที่ผ่านมาจนได้เป็นอย่างดี ซึ่งทั้งหมดก็กลายเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าได้หยิบเอาบรรยากาศความรู้สึก ในการทำกิจกรรมต่างๆ ในวัยเด็กของข้าพเจ้า เสนอออกมาเป็นผลงานศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstracts) ที่สอดแทรกอารมณ์ของข้าพเจ้าลงไปในงานด้วย

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้มีจำนวนทั้งหมด 4 ชั้น โดยข้าพเจ้าได้ต้องการนำเสนอบรรยากาศการเรียนในห้องเรียน ในความทรงจำของข้าพเจ้า ความรู้สึกถึงอดีต บรรยากาศที่เด็กๆกำลังเรียน โดยกระดานดำ ข้าพเจ้าจะใช้ไม้กระดานจริง เพื่อให้เกิดผลทางลักษณะพื้นผิวที่เหมือนจริง

ภาพร่างชั้นที่ 1 มีเด็กนักเรียนเพียงคนเดียว ภาพจึงไม่แสดงบรรยากาศในห้องเรียนชัดเจน

ภาพร่างชั้นที่ 2 องค์ประกอบของภาพค่อนข้างลงตัว แต่เด็กในระยะหน้ามีขนาดใหญ่เกินไป และมุมมองของภาพมีเด็กผู้ชายมากเกินไป

ภาพร่างชั้นที่ 3 มีองค์ประกอบและมุมมองของภาพที่สมบูรณ์ที่สุด ในจำนวนภาพร่างทั้งหมด ลักษณะท่าทางของเด็กมีลักษณะแตกต่างหลากหลาย มีทั้งเด็กชาย-หญิง มีพื้นที่ว่างในภาพในสัดส่วนที่เหมาะสมไม่มากเกินไป ข้าพเจ้าจึงได้นำภาพร่างชั้นที่ 3 ไปขยายเป็นผลงานจริง

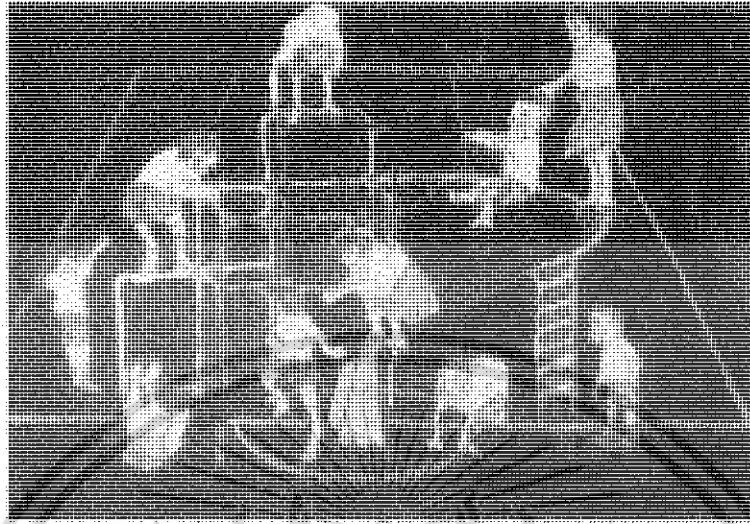
ภาพร่างชั้นที่ 4 เป็นภาพเด็กนักเรียนในมุมมอง มุมมองของภาพจึงดูเรียบง่ายมากเกินไป ภาพไม่เกิดมิติ และลักษณะท่าทางของเด็กยังไม่หลากหลาย

ภาพร่างชุดที่ 2

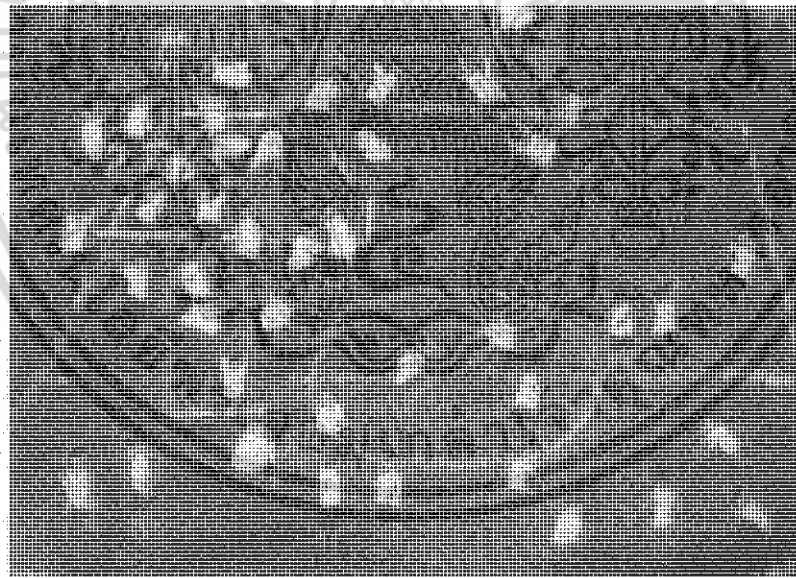

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ **71352** เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้แสดงถึงบรรยากาศและท่าทางลักษณะการเคลื่อนไหวของกลุ่มนักเรียนที่กำลังเล่นเครื่องต่างๆ ในลักษณะจินตนาการมากกว่าความจริง

ภาพร่างชิ้นที่ 1 องค์ประกอบโดยรวมของภาพนั้นยังน้อยเกินไป ทั้งเด็กนักเรียนและเครื่องเล่น ทำให้พื้นที่ว่างในภาพมีมากเกินไป

ภาพร่างชิ้นที่ 2 ภาพร่างชิ้นนี้เป็นชิ้นเริ่มแรกของการจัดวางองค์ประกอบ ที่ใช้เด็กนักเรียนตัวเล็กๆ เคลื่อนไหวเป็นกลุ่มก้อน เป็นไปตามทิศทางของเครื่องเล่น แต่การเคลื่อนไหวของกลุ่มเด็กยังกระจัดกระจายและไม่มีจุดเด่นที่ชัดเจน พื้นหลังในงานยังไม่สอดคล้องกับตัวเนื้อหา

ภาพร่างชิ้นที่ 3 เป็นการแก้ปัญหาจากภาพร่างชิ้นที่ 2 เรื่องของพื้นหลังไม่สอดคล้องกับเนื้อหา จึงนำเรื่องของเส้นที่มีอยู่บนสนามมาจัดวางให้สอดคล้อง เปลี่ยนสีของพื้นหลังเป็นสีเขียว ให้เป็นสนามมากขึ้น และลักษณะลายเส้น **Contour** ของเด็กนั้น มีเอกลักษณ์และสอดคล้องกับตัวเนื้อหา จึงนำลักษณะลายเส้นในงานชิ้นนี้ เป็นแนวทางในการทำงานจริง ส่วนองค์ประกอบยังไม่ดีเด็กนักเรียนยังน้อยเกินไป จึงทำให้ยังมีพื้นที่ว่างอยู่มาก

ภาพร่างชิ้นที่ 4 ภาพร่างชิ้นนี้เป็นการแก้ปัญหาจากภาพร่างชิ้นที่ 2 และ 3 ทั้งพื้นหลังมีการจัดวางเส้นสนามให้เกิดองค์ประกอบสมดุลมากขึ้น ช่วยลดพื้นที่ว่างในภาพได้ ลักษณะการเคลื่อนไหวของกลุ่มเด็ก มีความสมบูรณ์ชัดเจน ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างชิ้นที่ 4 ไปขยายเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

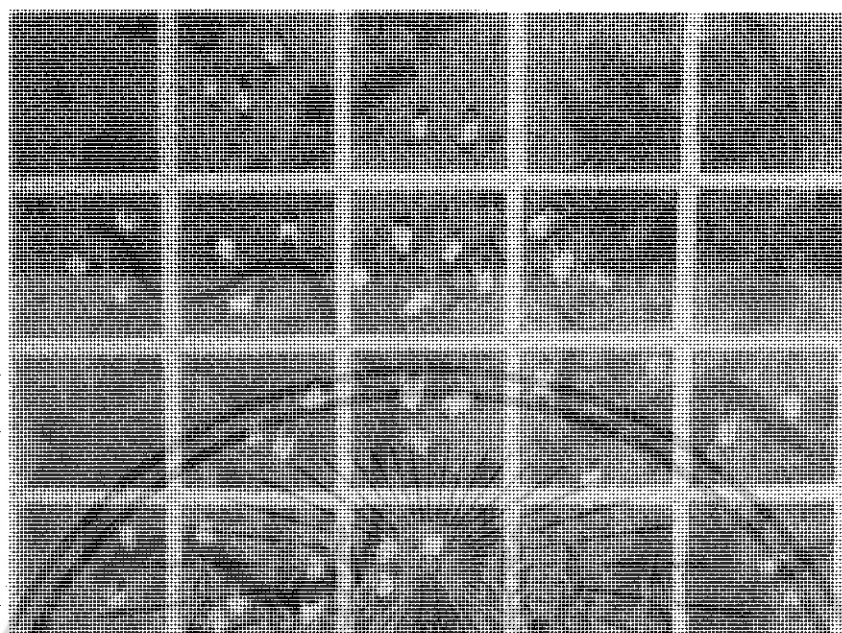

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

หลังจากการทำงานขั้นที่ 2 แล้ว จึงส่งผลให้การทำภาพร่างชุดนี้ไม่จำเป็นต้องแสดงรายละเอียดของเด็ก เพราะมีเอกลักษณ์และแนวทางที่ลงตัวแล้ว จึงให้ความสำคัญกับการจัดองค์ประกอบทิศทางการเล่นไหวของลูกเด็กและอุปกรณ์ที่นำมาเป็นเนื้อหา ภาพร่างชุดนี้แสดงถึงความทรงจำ การเล่นของข้าพเจ้า โดยหยิบยกเอาเกมส์การเล่นมาชนิดหนึ่งคือ เกมสับันโดงู ซึ่งเป็นแบบเกมส์ที่เรียบง่าย และยังแสดงถึงการเล่นในอดีตที่ไม่มีอุปกรณ์ของเล่นมากมายให้เลือกเล่นเหมือนปัจจุบัน

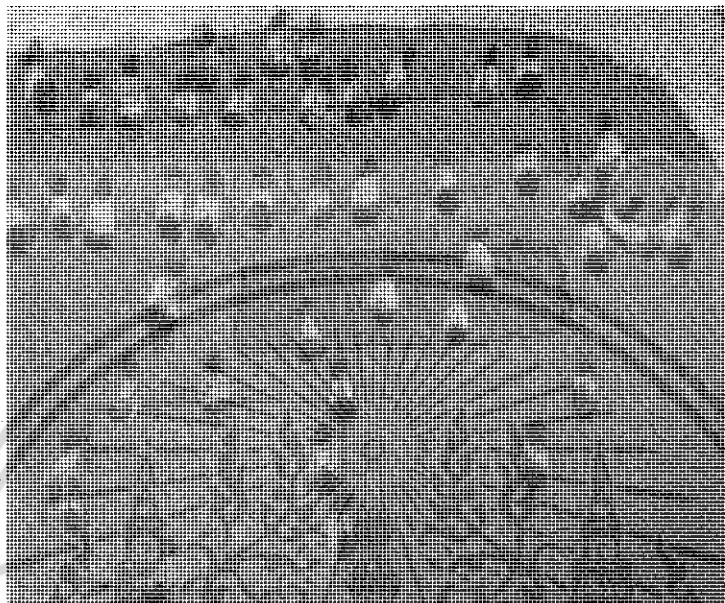
ภาพร่างขั้นที่ 1 ในภาพได้มีการใช้กล่องสี่เหลี่ยมที่เรียงกันเป็นชั้นๆ แทนค่าของช่องต่างๆ ในเกมส์ แต่ละช่องก็มีสีสันที่แตกต่างกันออกไปภาพจึงมีความชัดเจนในเรื่องของสีที่สดใสซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวความคิดที่แสดงถึงความทรงจำแบบเก่าๆ และพื้นหลังถูกปล่อยว่างมากเกินไป

ภาพร่างขั้นที่ 2 สีของเครื่องเล่นสควิสมากเกินไปเหมือนกับภาพร่างขั้นที่ 1 ถึงแม้จะมีการแก้ปัญหาโดยใช้สีน้ำตาลลงไปในพื้นที่พื้นหลังแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถลดความสดของสีได้ ลักษณะช่องต่างๆ ของเกมสับันโดงูเป็นกล่องมีมิติ ระยะ เหมือนจริง ซึ่งขัดกับลักษณะของเด็กนักเรียนที่เป็นลายเส้น ไม่แสดงระยะ ภาพจึงยังไม่สมบูรณ์และไม่สอดคล้องทางด้านรูปแบบ

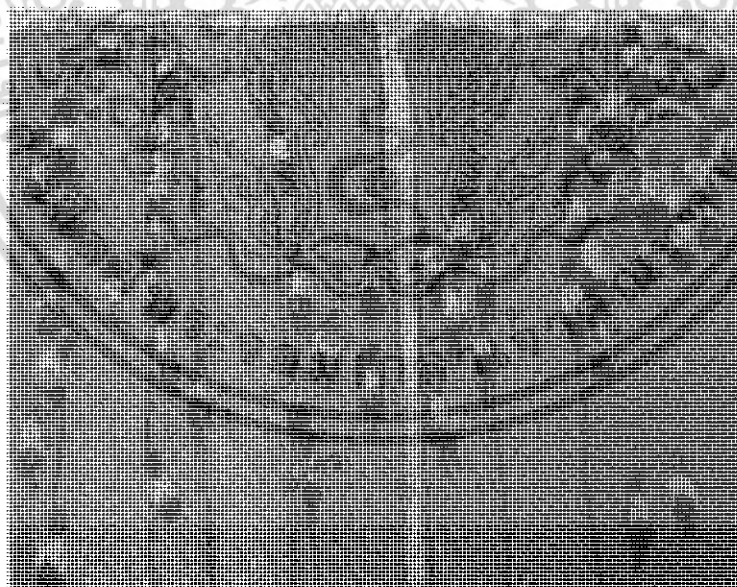
ภาพร่างขั้นที่ 3 ภาพร่างขั้นนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนโทนสีให้แตกต่างจากภาพร่างขั้นที่ 1 และ 2 เพื่อให้ภาพสื่อถึงอดีตมากขึ้น และปรับเปลี่ยนรูปแบบโดยการใช้เฟรมเล็กๆ หลายชิ้นมาเป็นช่องบันได แทนการแบ่งด้วยเส้นบนเฟรมใหญ่ ซึ่งช่วยให้ผลงานดูแปลกตาน่าสนใจ และยังสอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนองค์ประกอบของภาพยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากเฟรมแต่ละเฟรมมีขนาดเท่าๆ กัน จึงทำให้ผลงานยังไม่เกิดความหลากหลายและน่าสนใจเท่าที่ควร

ภาพร่างขั้นที่ 4 เป็นภาพร่างที่มีองค์ประกอบสมบูรณ์มากที่สุดในจำนวนภาพร่างทั้งหมด ทิศทางการเคลื่อนไหวของกลุ่มเด็ก มีความชัดเจน ลักษณะการเขียนบันไดและมูมีรูปแบบที่กลมกลืนกับเด็กนักเรียน องค์ประกอบการจัดวางของเฟรมแต่ละเฟรมมีความลงตัว หลากหลายด้วยขนาดที่แตกต่างกัน ข้าพเจ้าจึงได้ทำภาพร่างขั้นที่ 4 ไปขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 4

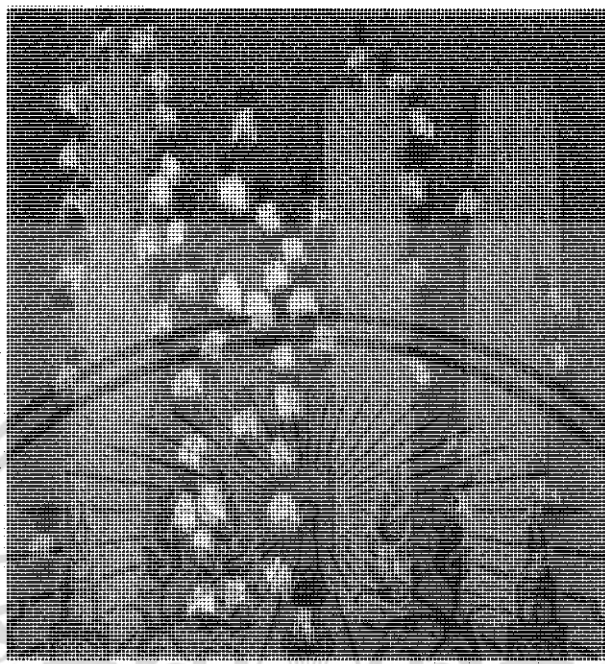

ภาพร่างชุดที่ 1

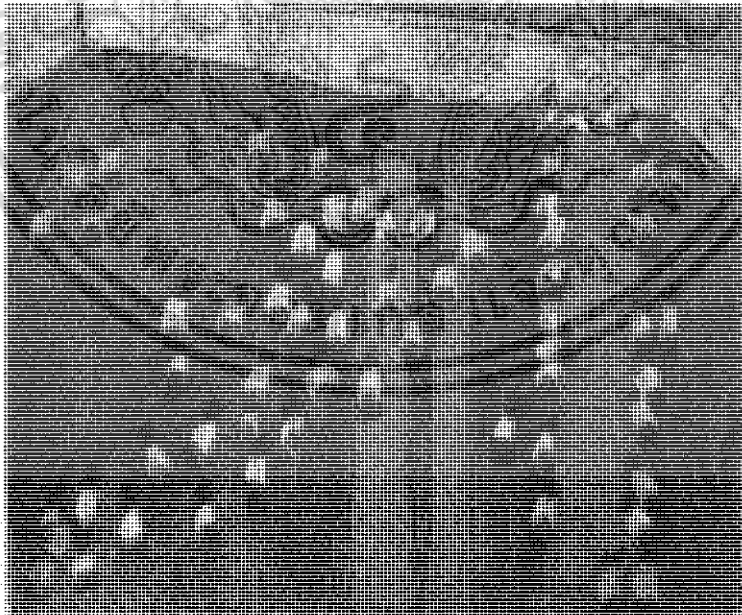

ภาพร่างชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดนี้เป็นการแสดงบรรยากาศในการเรียนวิชาเกษตรในอดีต ซึ่งยังคงอยู่ในความทรงจำของข้าเจ้า แสดงออกในลักษณะการใช้จินตนาการค่อนข้างมาก โดยมีข้อมูลบางส่วนจากการกลับไปสถานที่ที่ข้าพเจ้าเคยเรียนจริง เพื่อให้รู้สึกถึงบรรยากาศเก่าๆ ได้อย่างลึกซึ้ง

ภาพร่างชั้นที่ 1 ในด้านองค์ประกอบมีพื้นที่ว่างมากเกินไปและลักษณะการเคลื่อนไหวของกลุ่มเด็กอยู่กระจ่ายไม่เป็นกลุ่ม จึงยังไม่มีความเป็นเด่นในภาพ

ภาพร่างชั้นที่ 2 ลักษณะการเคลื่อนไหวของกลุ่มเด็ก มีทิศทางและความหนาแน่นค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ส่วนรายละเอียดสภาพแวดล้อมที่มีในภาพยังไม่ชัดเจนว่าอยู่โรงเรียน

ภาพร่างชั้นที่ 3 ข้าพเจ้าได้ใช้สีที่มีลักษณะแสดงถึงความเก่ามากขึ้นในส่วนของพื้นหลัง โดยมีคราบและพื้นผิวเพิ่มเข้ามาเพื่อลดพื้นที่ว่างในงานให้น้อยลง แต่ในชั้นนี้แปลงผักยังมีขนาดใหญ่และเท่าๆกัน ทำให้ดูชัดมากกว่าเด็กนักเรียนซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพ และมุมมองของภาพเป็นลักษณะมุมบนมากเกินไปจนไม่เห็นขอบเขตของพื้นดิน

ภาพร่างชั้นที่ 4 ภาพร่างชั้นนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ข้าพเจ้าจึงนำไปขยายเป็นผลงานจริง เพราะองค์ประกอบของภาพมีความชัดเจน ลักษณะการเคลื่อนไหวของกลุ่มเด็กนักเรียนเป็นไปในทิศทางที่ลงตัวและสวยงาม แปลงผักถูกตัดแบ่งให้มีขนาดเล็กใหญ่ลดหลั่นกันไป ภาพมีมุมมองที่แสดงถึงบรรยากาศและระยะได้ดี มีกำแพงในส่วนบนของภาพ เป็นส่วนช่วยแสดงให้เห็นชัดว่าเป็นโรงเรียน

กระบวนการสร้างสรรค์งาน

การสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล จากการไปโรงเรียนประถมต่างๆ รวมทั้งโรงเรียนที่ข้าพเจ้าเคยเรียนในวัยเด็กเพื่อเป็นการเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึก และบันทึกภาพลักษณะท่าทาง การเคลื่อนไหวของเด็กๆ จดจำอารมณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น แล้วนำกลับมาทำภาพร่าง โดยใช้ข้อมูลที่ได้บันทึกเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะงานเฉพาะตัวตามที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น เมื่อภาพร่างที่สมบูรณ์ด้วยองค์ประกอบศิลป์แล้ว ข้าพเจ้าจึงนำภาพร่างนั้นๆ ไปขยายตามสัดส่วนของงาน ซึ่งข้าพเจ้ามีลำดับขั้นตอนของการสร้างสรรค์ดังนี้

1. เริ่มจากการขีดเส้นผิวของใบหน้าบนเฟรมที่เตรียมไว้ แล้วทำการเย็บขอบเฟรมทั้ง 4 ด้าน เพื่อความตึงของผืนผ้าใบ
2. รองพื้นผ้าใบด้วย สีน้ำอะคริลิกสีขาว ซึ่งจะรองพื้นจำนวน 3-4 ครั้ง โดยแต่ละครั้งเว้นช่วงทิ้งไว้ให้แห้งประมาณ 30 นาที
3. ทำการขีดผิวหน้าของผืนผ้าใบเบาๆ ด้วยกระดาษทรายเบอร์ละเอียด
4. ทำการสร้างแบบด้วยการขยายตามสัดส่วนลงบนผืนผ้าใบที่ซึ่งเตรียมไว้ แล้วทำการร่างลงบนผ้าใบโดยละเอียดเพื่อความรวดเร็วในการลงสี
5. ทำการลงสีด้วยสีอะคริลิกโดยรวมๆ เพื่อควบคุมบรรยากาศและโครงสร้างได้ตามที่ต้องการ
6. ทำการเพิ่มน้ำหนัก และเก็บรายละเอียดของภาพตามความต้องการ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

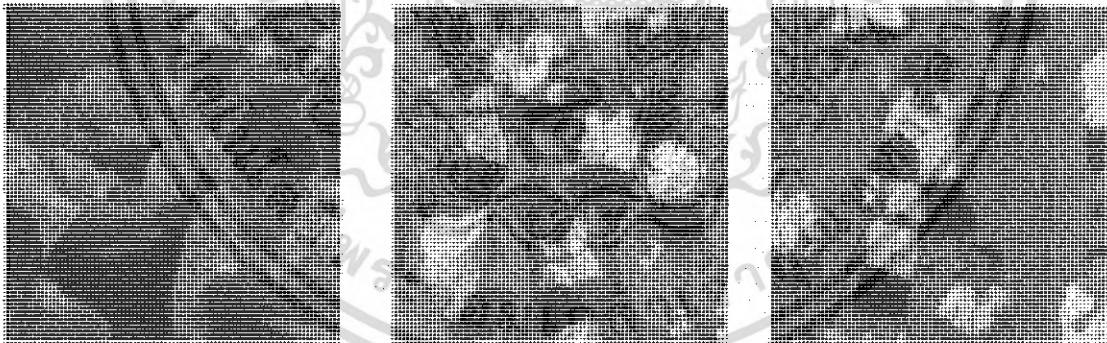
การสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้านั้น มุ่งเน้นเนื้อหา เรื่องราวเกี่ยวกับความทรงจำในวัยเด็กของตัวข้าพเจ้าเอง ในการทำกิจกรรมต่างๆทั้งการเรียน และการเล่น บรรยากาศต่างๆที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา แสดงลักษณะอารมณ์ อากัปกริยา หน้าตาของเด็กๆ โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกในปัจจุบัน หวนนึกถึงภาพความทรงจำเหล่านี้ ถ่ายทอดผ่านผลงานจิตรกรรม 2 มิติ ที่มีอารมณ์และเอกลักษณ์ของข้าพเจ้าเอง

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้นจำเป็นต้องมีบทวิเคราะห์ของทัศนธาตุและการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ในงานศิลปะ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์กับตัวผู้วิเคราะห์เองและประโยชน์ต่อผู้อื่นที่กำลังศึกษาการวิเคราะห์ทัศนธาตุจากงานศิลปะ

โดยทัศนธาตุที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์มีดังนี้คือ รูปทรง เส้น สี น้ำหนัก และพื้นที่ว่างที่ปรากฏภายในผลงาน

รูปทรง (Form)

รูปทรงในงานของข้าพเจ้าโดยรวมทั้ง 4 ชิ้น จะเต็มไปด้วยรูปทรงคน (เด็กนักเรียน) ที่มีท่าทางอากัปกริยาต่างๆ ในการทำกิจกรรม ซึ่งอยู่กันเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้แยกรูปทรงที่มีความแตกต่างของแต่ละชิ้นดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรงในงานชิ้นที่ 1 ซึ่งมีความแตกต่างจากงานชิ้นที่ 2, 3 และ 4 รูปทรงมีลักษณะถูกต้องตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อแสดงถึงอารมณ์ของข้าพเจ้า ที่บอกถึงความจริงจิ่งเคร่งเครียดในการเรียนการสอน ช่วงเวลาที่อยู่ในห้องเรียน เปรียบได้กับงานจิตรกรรมที่มีลักษณะเหมือนจริง มีหลักเกณฑ์ของความถูกต้องมาเป็นตัวกำหนด

รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่เกิดจาก โต๊ะนักเรียน ซึ่งถูกจัดเรียงเป็นแถว เป็นระเบียบอยู่ในห้องเรียน รูปทรงโต๊ะที่ถูกเรียงเป็นแถวเพียงช่วยแสดงระยะใกล้ไกลในภาพ

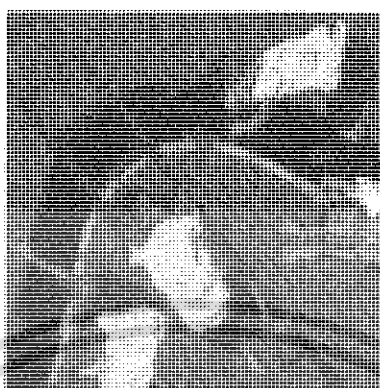
ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรงของเครื่องเล่นต่างๆ ทั้งไม้กระดก, ซิงช้า รูปทรงเหล่านี้เป็นรูปทรงที่มีลักษณะเป็นเหลี่ยมเป็นสันแบบแข็งๆ ซึ่งจะตัดกับรูปทรงอิสระของเด็กนักเรียนอย่างสิ้นเชิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรงบันไดและงู รูปทรงทั้งสองนี้ มีความแตกต่างกันตรงที่รูปทรงบันได ที่มีลักษณะตรงๆ แข็งๆ ส่วนรูปงูมีลักษณะทรงกระบอกที่คดโค้งไปมาอย่างอิสระ ทั้งสองรูปทรงถูกตัดทอนรายละเอียด ให้ใกล้เคียงตามภาพของเกม บันได-งู ที่เด็กๆ เล่นกัน

ผลงานชิ้นที่ 4

- ก. รูปทรงของเครื่องมือการเรียน วิชา เกษตร เช่น บัวรดน้ำ, จอบ, เสียม ซึ่งเป็นรูปทรงที่ถูกตัดทอนจากความเป็นจริง เป็นรูปทรงที่บิดเบี้ยวไปตามอารมณ์ของงาน
- ข. รูปทรงของแปลงผัก เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม เป็นแผ่นแบนๆ ไม่แสดงปริมาตร รูปทรงนี้ข้าพเจ้าไม่ต้องการนำเสนอมากนัก เพราะเป็นรูปทรงที่มีขนาดใหญ่และเป็นพื้นหลัง แต่ยังเป็นรูปทรงที่บิดเบี้ยว เพื่อให้เข้ากับส่วนต่างๆ ของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

เส้นเป็นส่วนที่มีความสำคัญในงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เส้นเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นในงานศิลปะ เมื่อเกิดเส้นแล้วจึงเกิดรูปทรง น้ำหนัก และทัศนธาตุต่างๆ ตามมา เช่นเดียวกับวัยเด็ก เป็นวัยพื้นฐานของการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ก่อนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในงานเป็นเส้นที่เกิดจากกายวิภาคของเด็กเป็นส่วนใหญ่ เป็นเส้นที่มีลักษณะบิดเบี้ยว คดงอ อีศระ ไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักกายวิภาค เปรียบเสมือนเส้นที่เกิดจากการวาดของเด็ก ซึ่งเส้นเหล่านี้สามารถสื่อได้ถึงอารมณ์ของเด็กที่มีความบริสุทธิ์ สดใส มีอีศระ ไม่มีกฎเกณฑ์บังคับมากนัก ได้อย่างสอดคล้อง

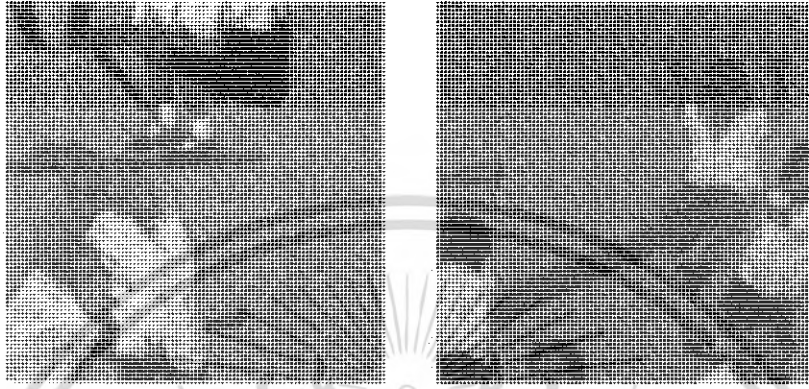
ผลงานชิ้นที่ 1

เส้นสีขาวที่กระจายอยู่ทั่วพื้นหลัง เป็นทั้งตัวหนังสือและรูปต่างๆ เหมือนชอล์กที่ถูกเขียนลงบนกระดานดำ ช่วยให้เกิดความสมจริงของกระดานดำมากขึ้น และยังสื่อถึงการศึกษาวิชาต่างๆ ที่ยังคงมีการใช้กระดานดำ เป็นสื่อสำคัญในการเรียนการสอน

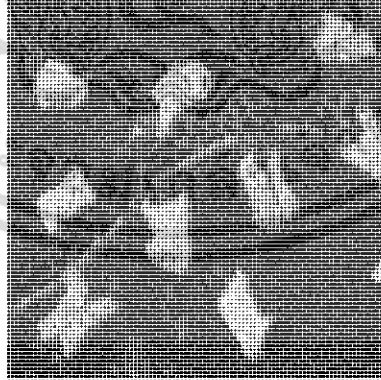
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

- ก. เส้นที่เกิดจากเครื่องเล่นสำหรับป็นปาย มีลักษณะเป็นเส้นตรงแดงเป็นเหลี่ยม ทับซ้อน สลับกันไปมา ถือเป็นตัวกำหนดทิศทางของกลุ่มนักเรียน
- ข. เส้นที่เกิดจากเส้นของสนามเด็กเล่น เป็นเส้นที่ไม่เด่นชัดมากนัก เพื่อให้กลมกลืนกับสนาม และไม่รบกวนเส้นของเครื่องเล่น เส้นนี้ยังช่วยให้เกิดความสมดุลย์ในการจัดองค์ประกอบของภาพอีกด้วย

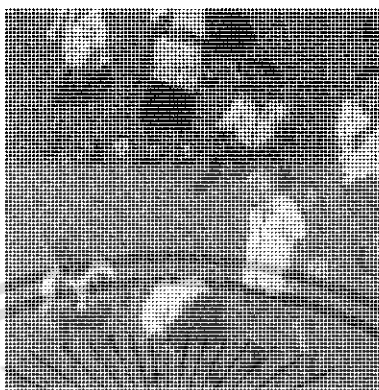
ผลงานชิ้นที่ 3

- ก. เส้นที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของรูปร่างงูที่โค้งไปมา เป็นเส้นที่กำหนดทิศทาง การเคลื่อนไหวของเด็กนักเรียน และองค์ประกอบโดยรวมของภาพ
- ข. เส้นตรงของบันได เป็นเส้นที่ขัดแย้งกับเส้นที่โค้งไปมาของตัวงู ซึ่งทำหน้าที่เหมือนกับเส้นของตัวงู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

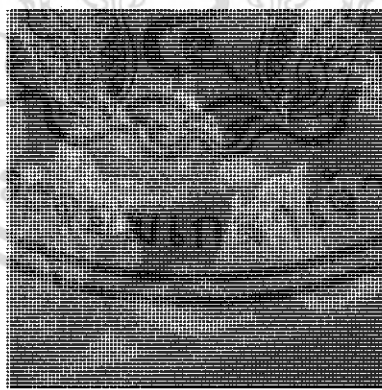
ผลงานชิ้นที่ 4

เส้นในผลงานชิ้นนี้มีอยู่ในทุกๆ ส่วนของภาพ ทั้งขอบ บัวรดน้ำ เสียม รวมถึงแปลงผัก มีเส้นรอบนอกที่เด่นชัด เส้นที่คดงอ อิสระ เพื่อให้ภาพโดยรวมมีลักษณะเหมือนงานศิลปะเด็ก

น้ำหนัก (Volume)

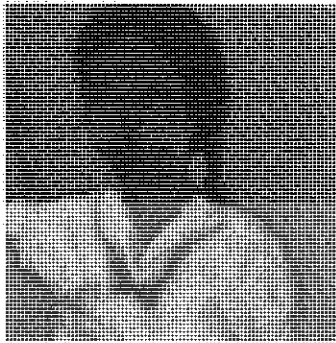
ผลงานชิ้นที่ 1

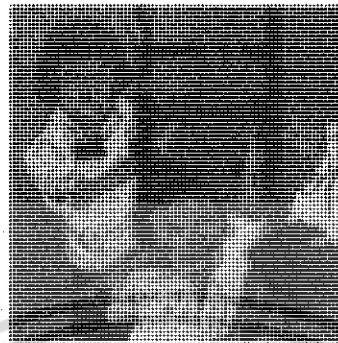
ในงานชิ้นนี้มีความสำคัญมาก เพราะต้องมีการใช้น้ำหนักภาพในถูกต้องตามหลักความเป็นจริง เพื่อให้เกิดมิติและมวลของวัตถุแต่ละอย่างทั้งเด็กและโต๊ะนักเรียน น้ำหนักเข้มต่างๆ ที่เกิดจากโต๊ะนักเรียน เป็นน้ำหนักที่มีพื้นที่ใหญ่ และมีน้ำหนักของผมหเด็กนักเรียนกระจายอยู่ทั่วไป ภาพโดยรวมจึงมีน้ำหนักเข้มและกลางเป็นส่วนมาก ซึ่งแสดงถึงความไม่ชัดเจน และเลื่อนกลางตาม

แนวความคิดที่ต้องการแสดง

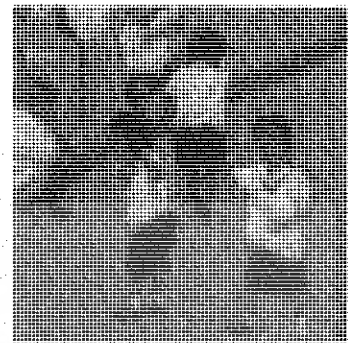
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3

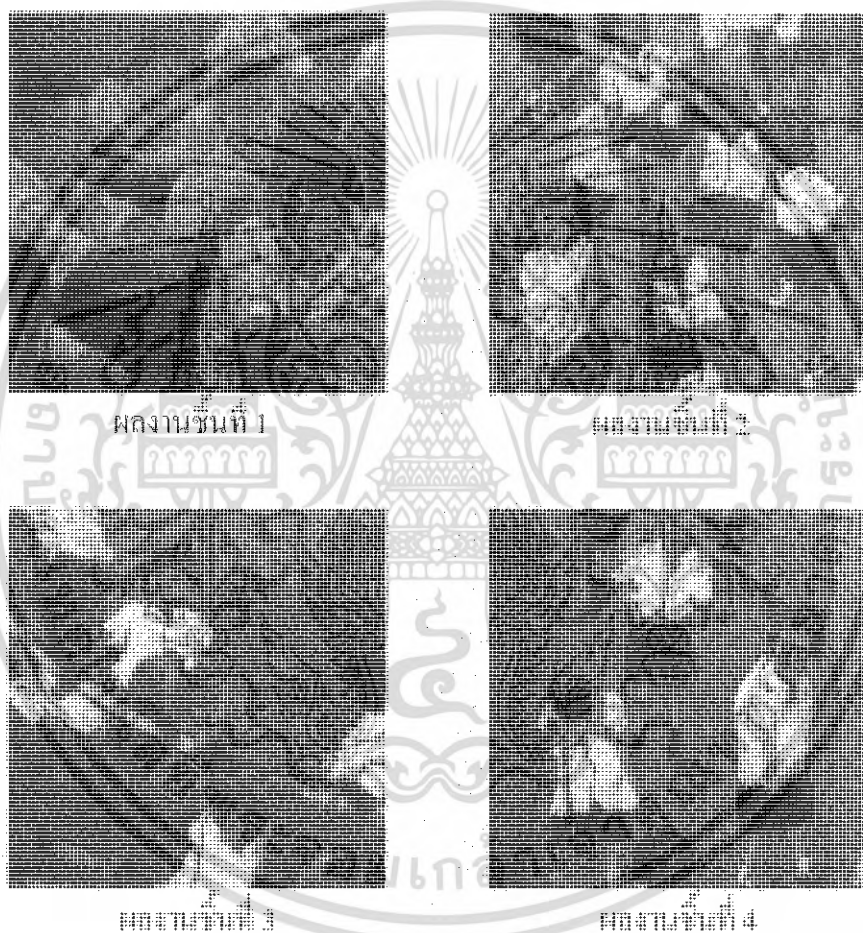

ผลงานชิ้นที่ 4

ในผลงานทั้ง 3 ชิ้น ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์หน้าหนักพร้อมกัน เนื่องจากลักษณะงานมีแนวทางเดียวกัน โดยน้ำหนักเข้มของภาพเกิดจากสีของกระโปรง, ผม, กางเกงของเด็กนักเรียนสลับกับน้ำหนักอ่อนของเสื้อนักเรียนที่เป็นสีขาว โดยมีน้ำหนักกลางของพื้นหลังเป็นตัวควบคุมน้ำหนักโดยรวมของภาพ

สี (Colour)

สีเป็นอีกทัศนธาตุที่มีความหมายอยู่ในตัวของมัน สีสามารถแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างชัดเจน สีจึงมีความสำคัญในงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าได้มีการกำหนด โครงสร้างสีในงานของข้าพเจ้าก่อนปฏิบัติงาน โดยมีสี เขียว น้ำตาล ขาว เป็นสีหลัก

ก. สีเขียว ข้าพเจ้าเปรียบสีเขียวเสมือนสีของการเรียนรู้ ทั้งสีเขียวจากกระดานดำ สนามเด็กเล่น แปลงผัก สิ่งเหล่านี้ล้วนสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก

ข. สีน้ำตาล เมื่อเห็นสีน้ำตาลแล้วข้าพเจ้ารู้สึกถึงกาลเวลา ความเก่า ภาพแห่งอดีตที่เคยผ่านมาในชีวิต ซึ่งสีแห่งวัตถุเหล่านั้นได้จางหายไป และถูกแทนที่ด้วยสีน้ำตาลเหมือนกับภาพถ่ายในสมัยก่อน และสีน้ำตาลนี้ก็ยังเป็นสีของกางเกงนักเรียนที่ข้าพเจ้าเคยใส่ในวัยเด็กอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. สีขาว ซึ่งเป็นสีที่เป็นจุดเด่นของภาพ เนื่องจากส่วนอื่นๆ มีโทนสีค่อนข้างมืด จึงทำให้สีขาวมีความเด่นชัดมากขึ้น สีขาวที่มาจากเสื้อผ้าของเด็กนักเรียน ข้าพเจ้าเปรียบสีขาวเสมือน ความสดใสบริสุทธิ์ ของเด็กๆ ที่เรียนรู้และซึมซับสิ่งต่างๆ ได้ง่ายเหมือนเด็กแต่ละคนก็มีผ้าขาวคนละผืน ซึ่งผ้าขาวผืนนี้ ต่อไปก็จะมีสีต่างๆปนเปื้อนเข้ามา จะเป็นสีที่สดใส หรือหม่นหมองนั้น ขึ้นอยู่กับตัวของเด็กที่จะรับสิ่งดี หรือไม่ดีเข้ามาในชีวิต สิ่งนี้ขอมติกว่าที่จะให้ผู้ใหญ่เป็นตัวกำหนดและป้ายสีลงไปบนผ้าขาวผืนนั้นของเด็ก

ง. สีแดง ที่มีอยู่บางจุดตามหน้า และตัวเด็กนั้น เป็นสีที่ช่วยแสดงอารมณ์ความรู้สึก สีหน้าของเด็กนักเรียน แต่ไม่ได้ระบายให้ทั่วทั้งตัวเด็ก เพื่อเป็นการสื่อถึงความจางหายของความทรงจำ

พื้นผิว (Texture)

ผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าปฏิบัติงานลงบนพื้นไม้ เพื่อให้เกิดผลในเรื่องของความสมจริงของกระดานดำ มีการใช้ชอล์กขีดเขียนลงบนกระดานดำ และมีการขูดลอกสีบางส่วนออกให้เห็นถึงเนื้อไม้ เป็นการแสดงถึงกระดานดำที่ผ่านการใช้งานมาเป็นเวลานาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชั้นที่ 2

พื้นผิวเกือบทุกๆ ส่วนในผลงานเกิดขึ้นจากเส้นของพู่กันเล็กๆ ที่เขียนทับซ้อนกันไปมา ในพื้นหลังเส้นที่ทับซ้อนนั้น เปรียบเสมือนภูเขาของสนามเด็กเล่น ส่วนพื้นผิวบนเครื่องแต่งกายของนักเรียนนั้น ก็เกิดจากการใช้พู่กันในลักษณะเดียวกัน แต่มีการปรับทิศทางของทีแปร่งให้เป็นไปตามรอยยับย่นของเสื้อผ้า ซึ่งช่วยสร้างปริมาตรของวัตถุได้เป็นอย่างดี

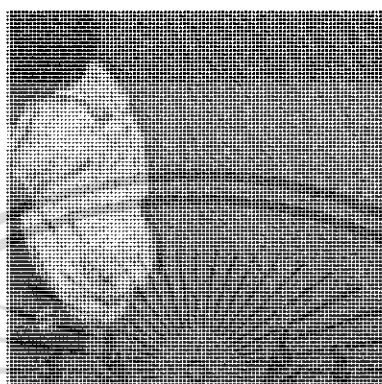
ผลงานชั้นที่ 3

พื้นผิวในงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้ามีการใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์งาน โดยมีการใช้น้ำจืดและหยดลงไปบนพื้นสีคือสีน้ำตาลในขณะที่สียังไม่แห้ง และเจ็ดสีออก เพื่อให้เกิดเป็นรอยต่างของสี เป็นการแสดงถึงสีที่ถูกชะล้างเลื่อนลงไปตามกาลเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคสร้างพื้นผิวในส่วนของพื้นหลังในภาพ คือส่วนที่เป็นพื้นดินที่มีลักษณะพื้นดินที่ขรุขระ โดยใช้วิธีปาดสีเป็นแผ่นสลับกับการสักระบายเป็นจุดๆ โดยมีทิศทางเดียวกัน เพื่อสร้างความกลมกลืนและระยะของพื้นหลัง ส่วนของพื้นผิวเสื้อผ้าของเด็กยังคงใช้เทคนิควิธีเหมือนกับผลงานชิ้นที่ 2 และ 3

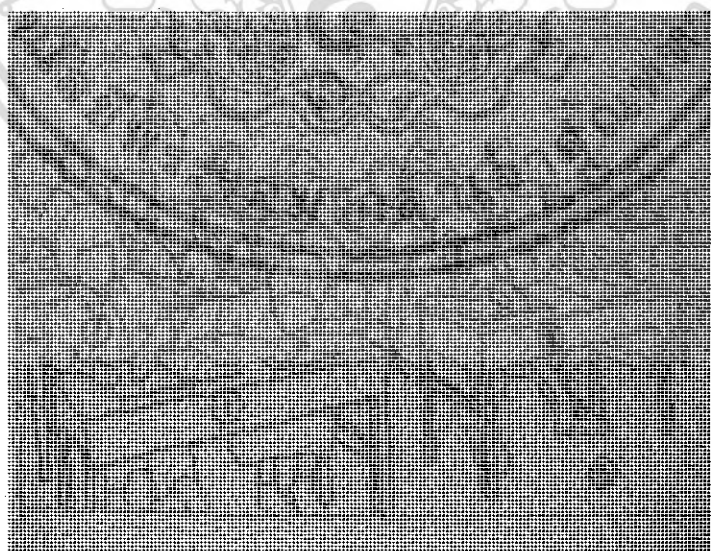
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

นอกจากการวิเคราะห์ทัศนธาตุแล้วนั้นจะต้องมีส่วนของการวิเคราะห์การจัดวางองค์ประกอบศิลป์ เพื่อให้เกิดความรู้ในการวิเคราะห์ภาพซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะ การที่จะทำงานศิลปะให้ออกมาเป็นผลงานที่ดีนั้น การวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้นจะต้องมีหลายสิ่งนอกจากอารมณ์ความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะ และผลงานศิลปะที่ดีนั้นผู้สร้างสรรค์จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจในหลักการขององค์ประกอบศิลป์ และการจัดการของทัศนศิลป์ เพื่อให้ผลงานที่สร้างสรรค์นั้นตรงกับความต้องการและแนวคิด ซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์จากผลงานของข้าพเจ้าดังนี้

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 1

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในผลงานชิ้นที่ 1 เกิดจากการซ้ำของรูปทรงที่คล้ายๆกัน ทั้งโต๊ะนักเรียนที่มีการจัดเรียงอยู่ในทิศทางเดียวกัน เด็กนักเรียนที่มีการแต่งกายเหมือนกัน ส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพมีความกลมกลืน คือการใช้โทนสี โดยโทนสีของวัตถุในหมายเลข 1 และ 2 ล้วนเป็นสีน้ำตาล ยังมีสีเขียวของกระดานดำ หมายเลข 5 เป็นสีที่คลุมอยู่ทั่วพื้นหลังและเจ็บบนอยู่บนวัตถุต่างๆส่วนของภาพ และในส่วนของเด็กนักเรียนระยะหลัง ข้าพเจ้าได้ลดความเข้มของสีน้ำตาลให้เหลือน้อยลง เห็นสีเขียวของพื้นหลังมากขึ้น ทำให้ทั้งเด็กนักเรียนและกระดานดำเกิดความกลมกลืนเชื่อมต่อกันอย่างลงตัว

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายเกิดขึ้นจากลักษณะอาภัพักิรยาของเด็กนักเรียนที่กำลังนั่งเรียน ซึ่งแต่ละคนก็มีท่าทางและอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป เทคนิคการทำพื้นหลังมีการใช้ชอล์กขีดเขียนลงบนไม้กระดาน มีทั้งรูปภาพและตัวหนังสือ และการใช้วัสดุ คือ แผ่นไม้แทนการใช้ผ้าใบ ก็ช่วยให้ผลงานมีความแปลกใหม่หลากหลาย สื่อถึงความหมายได้อย่างชัดเจน

3. ความสมดุล (Balance)

วิธีการจัดวางทิศทางารนั่งของเด็กในระดับเดียวกัน อาจเฉียงขึ้นเล็กน้อย เพื่อความสวยงาม ไม่ซ้ำซากตามหลักองค์ประกอบ ส่วนพื้นที่ว่างในหมายเลข 5 ทั้งบนและล่างมีการรับกันได้อย่างลงตัว พื้นที่หมายเลข 5 บน อาจเป็นพื้นที่ที่กว้าง แต่ข้าพเจ้าได้ใช้ตัวหนังสือที่อยู่ด้านบนสุดของภาพ เป็นตัวลดทอนพื้นที่ให้ดูเล็กลง และตัวหนังสือบนพื้นหลังมุมขวาบนยังช่วยดึงน้ำหนักที่อยู่ตรงหมายเลข 1 ให้ภาพเกิดความสมดุลมากขึ้น

4. สัดส่วน (Proportion)

ผลงานชิ้นที่ 1 ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้น มีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนที่ถูกต้องเป็นอย่างมาก ในหมายเลข 4 และ 2 เพราะรูปทรงทั้งหมดล้วนมีลักษณะเหมือนจริง สัดส่วนขนาดของงานก็มีความใกล้เคียงกับกระดานดำจริง ซึ่งช่วยให้งานมีความสมจริงยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าจึงได้ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานศิลปะในรูปลักษณะของรูปทรงต่างๆ ดังจะเห็นได้ตามหมายเลขต่างๆ และสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไปทั้งหมดล้วนมีความเป็นมาดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ในช่วงของการวิเคราะห์ทัศนธาตุ

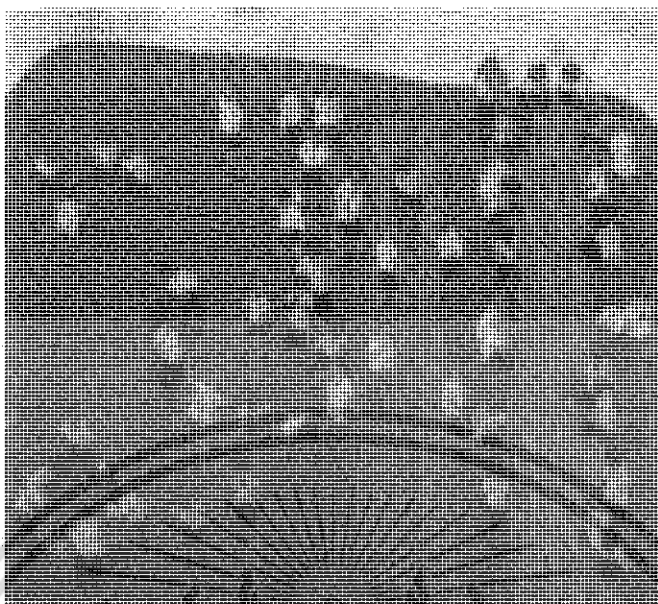
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความโดดเด่น (Dominance)

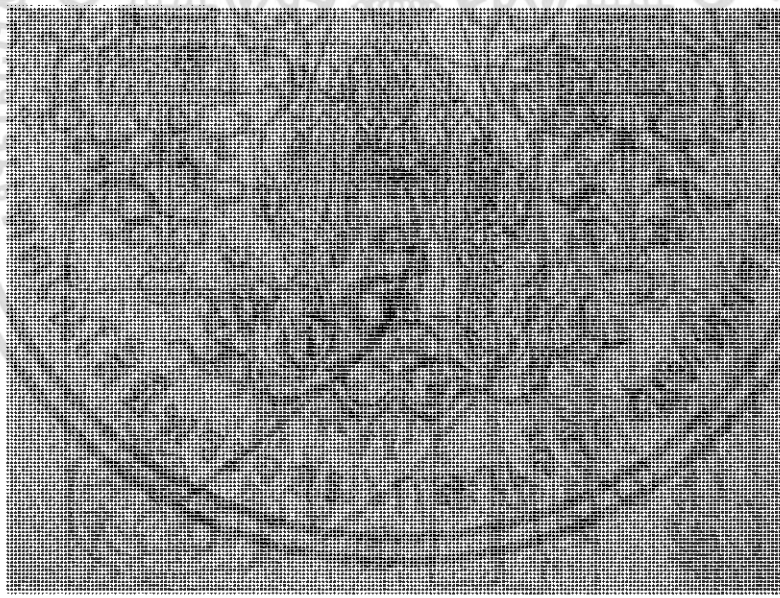
ในผลงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าได้มีการคำนึงถึงตั้งแต่แรกเริ่มในการเลือกมุมมองของภาพ ซึ่งในภาพจะต้องมีจุดเด่น จุดรอง ตามหลักองค์ประกอบศิลป์ ในหมายเลข 1 ซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพ เพราะอยู่ในระนาบหน้าสุด จึงต้องคำนึงถึงเรื่องรายละเอียดมากกว่าส่วนอื่นๆ ในหมายเลข 2 เป็นจุดเด่นที่รองลงมาจากหมายเลข 1 ซึ่งอยู่ในระนาบกลางของภาพ เป็นสิ่งที่ช่วยเชื่อมระหว่างระนาบหน้าและระนาบหลังให้กลมกลืนกัน การใช้สีที่มีโทนสีเป็นเอกลักษณ์และเทคนิคการเขียนบนแผ่นไม้ ก็ช่วยให้ภาพมีความโดดเด่นมากขึ้น

6. การจำกัด (Economy)

การจำกัดคือ การสร้างสรรค์ตัดทอนส่วนของรายละเอียด เพื่อให้ภาพเกิดความเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งผลงานของข้าพเจ้านั้นได้ตัดทอนรายละเอียดของวัตถุต่างๆ ทั้งโต๊ะ อุปกรณ์การเรียน รวมทั้งเด็กนักเรียน เพื่อให้ภาพโดยรวมมีลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน เปรียบเสมือนความทรงจำของมนุษย์เรา ที่ไม่สามารถจำทุกรายละเอียดของอดีตได้ จำได้เพียงบรรยากาศและความรู้สึกในช่วงเวลานั้นๆ เท่านั้น

รูปผลงานจริงชิ้นที่ 4

รูปโครงสร้างผลงานชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนในงานชิ้นนี้คือการใช้เส้นในทุกๆ ส่วนของวัตถุและตัวเด็กนักเรียน ทำให้ภาพมีความกลมกลืนด้วยเส้นทั้งภาพ ส่วนความกลมกลืนในการใช้สีนั้น ยังคงมีการใช้โทนสีที่มีลักษณะวิธีคล้ายกับผลงานที่ได้กล่าวไว้แล้วในชิ้นที่ 1

2. ความหลากหลาย (Variety)

ลักษณะหน้าตา อากัปกิริยา ท่าทาง ของเด็กนักเรียนที่อยู่ในชั่วโมงเรียนวิชาเกษตร ที่มีทั้งเล่นทำงานอย่างขะมักเขม้น นั่งพักสนทนา ถ้วนเป็นกิริยาที่แตกต่างและหลากหลาย รวมทั้งอุปกรณ์การทำเกษตรทั้งจอบ เสียม บัวรดน้ำ และการใช้พื้นที่ที่แตกต่างกันออกไปของ หมายเลข 3,4 และ 5

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลเกิดจากกลุ่มเด็กนักเรียนในหมายเลข 1 และ 2 ที่มีการจัดตำแหน่งได้อย่างลงตัว ทั้งซ้ายและขวา โดยมีหมายเลข 4 ช่วยสร้างน้ำหนักไม่ให้ภาพเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ในหมายเลข 3 ซึ่งมีลักษณะเป็นสิ่งเหลี่ยมยาวตรง ช่วยสร้างองค์ประกอบที่ดีของภาพ ที่มีทั้งเส้น โค้งและเส้นตรง

4. สัดส่วน (Proportion)

การจัดวางสัดส่วนของภาพแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ คือ หมายเลข 1,2 และ 3 สัดส่วนของ 1,2 เป็นสัดส่วนของกลุ่มเด็ก ซึ่งสัดส่วนของกายวิภาคเด็กนั้น ข้าพเจ้าไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักสัดส่วนจริง ทุกสัดส่วนเกิดจากการสร้างสรรค์ จินตนาการ และความรู้สึกทั้งสิ้น พื้นที่หมายเลข 5 ก็มีสัดส่วนมากในงานข้าพเจ้าได้นำเทคนิคมาใช้ เพื่อไม่ให้ว่างมากเกินไป แต่ก็ไม่ต้องทำให้เด่นชัด เพราะจะทำให้รับความสายเส้นที่มีมากอยู่แล้วในงาน พื้นที่หมายเลข 5 จึงเหมือนเป็นจุดพักสายตา และเป็นพื้นเสริมให้ลายเส้นมีความเด่นมากขึ้น ในหลักขององค์ประกอบศิลป์

5. ความโดดเด่น (Dominance)

ความโดดเด่นในงานของข้าพเจ้าที่สำคัญคือการใช้เส้นที่มีลักษณะบิดเบี้ยว อีสระ ดูแล้วไม่เคร่งเครียด จริงจัง ไม่ต้องนำหลักความถูกต้องตามความจริงมาเป็นตัวกำหนด ใช้อารมณ์ความรู้สึกเป็นตัวกำหนดแทน ทั้งสีขาวที่โดดเด่นอยู่เป็นกลุ่มและกระจายทั่วทั้งภาพ สีเขียวของแม่ลองฝึก หมายเลข 3 ที่เป็นตัวรองรับความเด่นของหมายเลข 1 และ 2 ให้เชื่อมโยงกันกับหมายเลข 5 ส่วนเรื่องความโดดเด่นในเรื่องการใช้สีนั้น ได้กล่าวไว้แล้วในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การจำกัด (Economy)

การจำกัดในงานชิ้นนี้มีอยู่มาก ข้าพเจ้าได้ตัดทอนรายละเอียดของวัตถุทั้งเครื่องมือการเกษตร แปลงผัก รวมถึงตัวเด็กออก เหลือเพียงลายเส้น ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของข้าพเจ้าทางด้าน แนวความคิด และรูปแบบ ที่ได้กล่าวไว้แล้วในเบื้องต้น นอกจากนี้ยังช่วยในเรื่องขององค์ประกอบในการเป็นหนึ่งเดียว และช่วยสร้างให้ผลงานมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ด้วยความทรงจำและความประทับใจในแง่มุมที่ดีของข้าพเจ้า หรือไม่ดีของบางคนที่ได้ประสบมาในช่วงวัยหนึ่งของชีวิตที่เป็นเด็ก ในการที่คนเราจะเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ที่ดีกับการวางตัวอยู่ในสังคม และเป็นที่น่าับหน้าถือตาของคนในสังคมเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อพื้นฐานของการดำรงอยู่ได้ของชีวิต ถึงแม้ว่าภาพความทรงจำของใครอีกหลายคนจะไม่ได้เต็มที่ต่อความสุขที่ได้รับ แต่ทุกคนที่ต้องผ่านช่วงเวลานั้นมาและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ทุกคนไม่สามารถหวนกลับไปหาวันเวลาที่ผ่านมาและทำให้ดีขึ้นมาได้ แต่ทุกคนสามารถทำวันที่เคยผ่านมามีดีขึ้นมาได้ โดยการทำให้สิ่งที่เป็นปัจจุบันให้ดี โดยการให้โอกาสทางด้านใดก็ได้ เพื่อลบภาพความทรงจำของช่วงเวลาที่ตัวเองประสบมา

ข้าพเจ้าจึงถ่ายทอดบรรยากาศหนึ่งของวิถีชีวิตของเด็กในการสะท้อนให้เห็นถึงความสุข ความสนุก ที่พอจะจดจำได้และหลงเหลืออยู่ในจิตใจ ถ่ายทอดเป็นงานจิตรกรรมในโครงการที่ชื่อ “ความทรงจำสีจาง” ซึ่งเป็นการแสดงภาพจากอารมณ์และจินตนาการผสมกับภาพความทรงจำในการทำกิจกรรมต่างๆ ในวัยเด็กของข้าพเจ้าด้วยบรรยากาศแบบเก่าๆ

จากการปฏิบัติงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การเลือกใช้ทัศนธาตุต่างๆ เพื่อให้เข้ากับการสร้างสรรค์ในรูปแบบผลงาน แนวความคิด วิธีการทำงานให้ออกมาในรูปแบบที่ดีและประสบความสำเร็จตามความรู้สึกของข้าพเจ้า และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาผลงานต่อไปในภายภาคหน้า

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

การปฏิบัติงานของข้าพเจ้านั้น ภาพร่างที่นำไปเป็นแบบขยายบางชิ้นยังไม่มี ความชัดเจนและสมบูรณ์ตามต้องการ จึงมีการตัดแปลงแก้ไขลงไปในงานจริง ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ดังนั้นในการปฏิบัติงาน สิ่งสำคัญคือการทำภาพร่างให้สมบูรณ์มากที่สุด

การค้นหาคอลเลกชันเทคนิควิธีการต่างๆ ก็เป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์งาน เพื่อให้เกิดความแปลกใหม่ และมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง

บรรณานุกรม

- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา, 109 มงพิต มงผ่านผ่านงานศิลป์ (สำนักพิมพ์ แพลน พรินต์ติ้ง จำกัด), หน้า 110
- ประคินันท์ อุปรมัย, พุทธิกรรมวัยเด็ก, (สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิ-
ราช, 2543), หน้า 71-73
- อารีย์ สุทธิพันธ์, ศิลปะนิยม, (สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2535), หน้า 191
- อัศนีษฐ์ ชูอรุณ, แบบอย่างศิลปะตะวันตก, (สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2528), หน้า 103-107
- www.tkc.go.th:8080/tvm/artisticmovement/vocabs.jsp?word=Expressionism.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

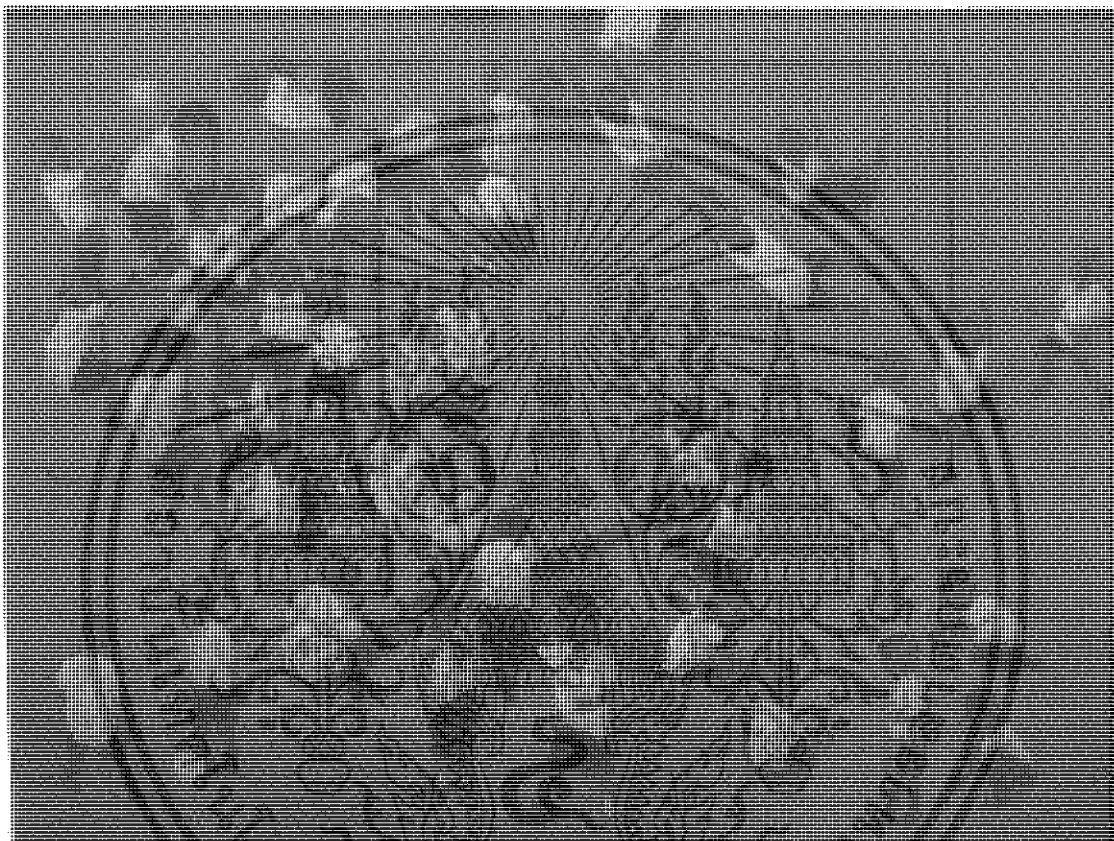

ชื่องาน ความทรงจำสีขง I
เทคนิค สีน้ำมันบนแผ่นไม้

ขนาด 160 x 240 ซม.

ปี พ.ศ. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

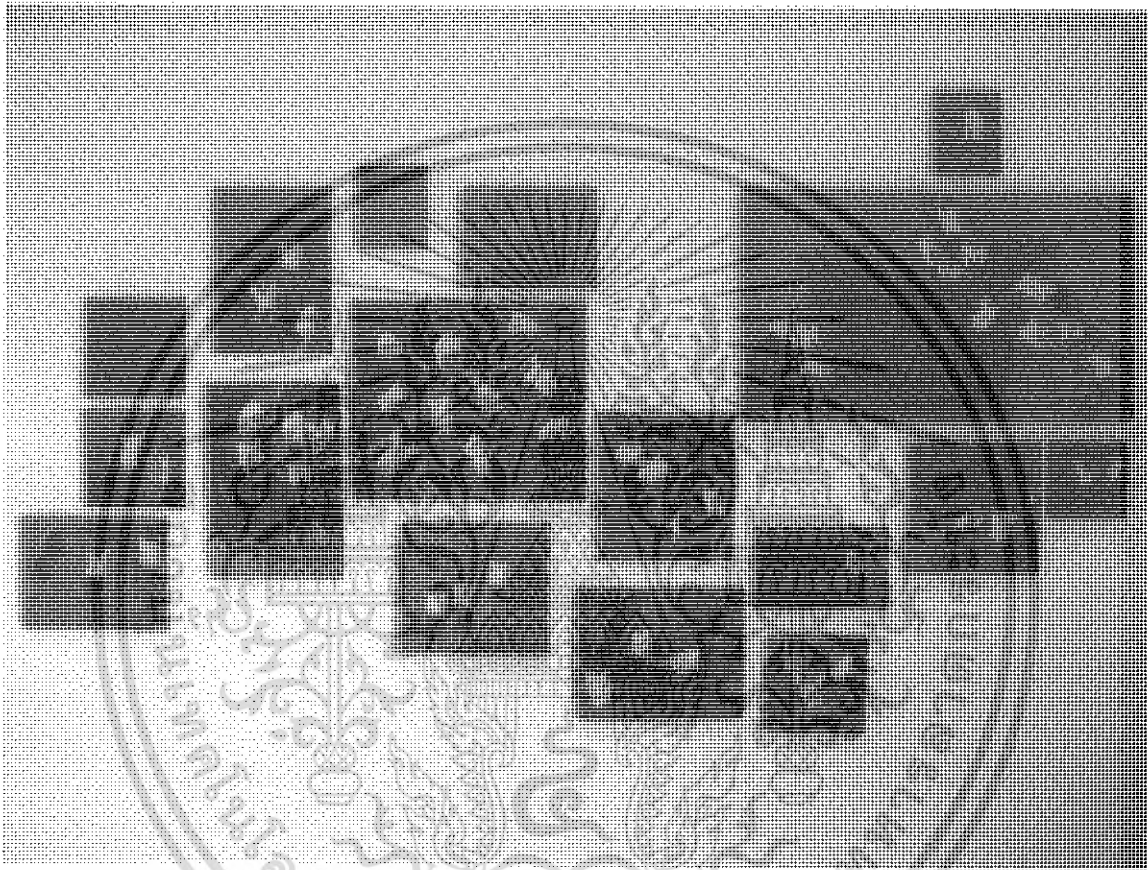
ชื่องาน ความทรงจำสีจาง (พักกลางวัน)

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 200 ซม.

ปี พ.ศ. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

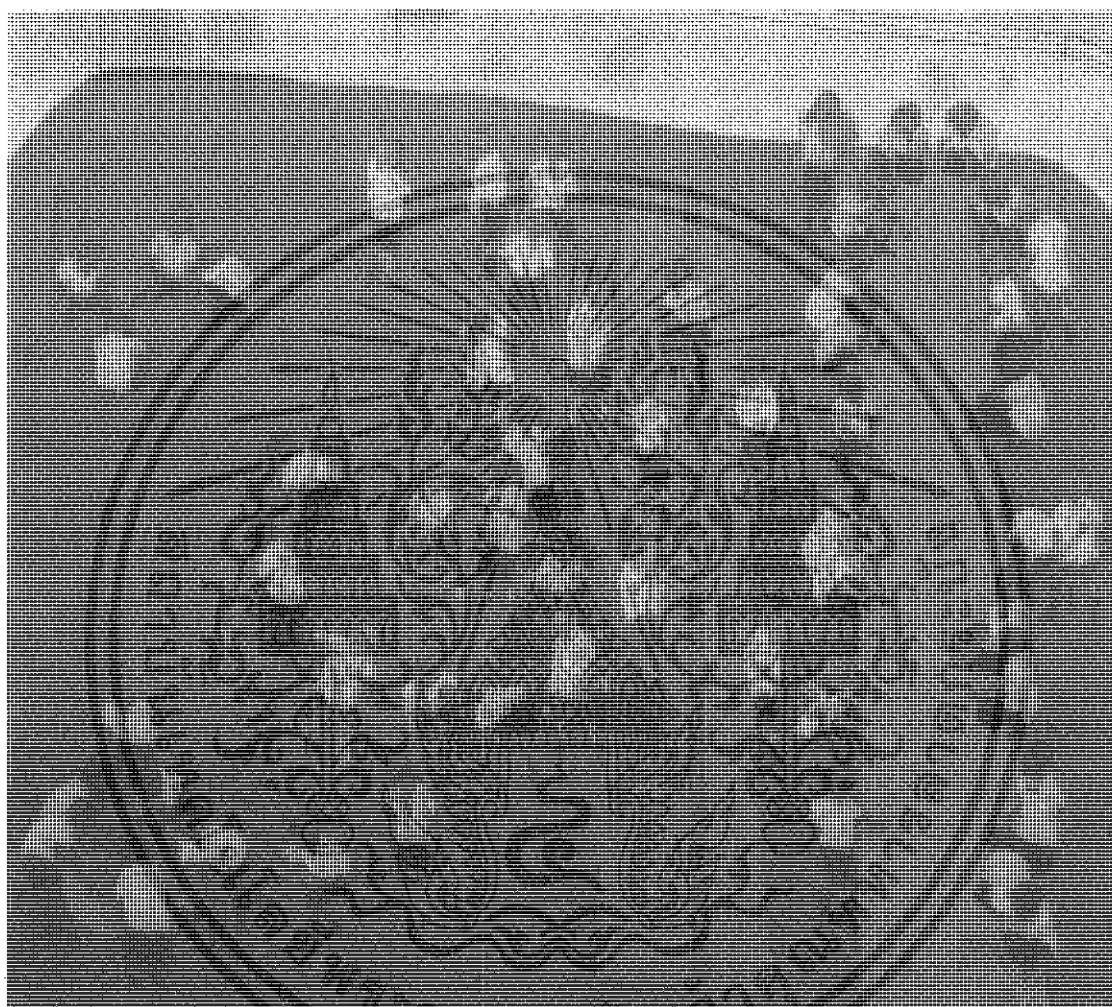
ชื่องาน ความทรงจำสีจาง (บันไดงู)

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 280 ซม.

ปี พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน ก.พ.อ. 2535

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 180 x 200 ซม.

ปี พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายอาทิตย์ ปานสวย
 เกิด 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2526
 ที่อยู่ 128/3 ม. 1 ต.แสงอรุณ อ.ทับสะแก จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77130
 เบอร์โทร 09-7141763 Email thegank8@hotmail.com
 การศึกษา โรงเรียนประจวบวิทยาลัย
 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 ภาควิชา วิจิตรศิลป์

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2544 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 16 ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปกร
 2544 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม เดินทางศิลป์ ณ หอประชุมวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
 2546 -ร่วมแสดงผลงานศิลปะ Art มั่นต์ ณ หอประชุมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 2547 -ร่วมแสดงผลงานศิลปะ ART STREET ณ หอประชุมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 2548 -ร่วมแสดงผลงานศิลปะ ศิลปิน จ.เพชรบุรี ณ จวนผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี
 2548 -ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรม อมตะ อาร์ตอวอร์ด ครั้งที่ 2 ณ หอศิลป์เจ้าฟ้าฯ

เกียรติประวัติ

- 2543 -รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันทักษะวิชาชีพการเขียนภาพสีน้ำ
 ระดับภาคกลางครั้งที่ 7
 2543 -รางวัลชนะเลิศการแข่งขันศิลปะ “หัวใจสีขาว” จากนายกรัฐมนตรีนเรนทร สีหะบุรินทร์ วิทยาลัย
 อาชีวศึกษาเพชรบุรี
 2544 -รางวัลรองชนะเลิศการประกวดภาพสีน้ำวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
 2544 -รางวัลชมเชยการประกวดศิลปะ “ความกล้าหาญ” สถาบันปรีดี พนมยงค์ ครั้งที่ 6
 2544 -รางวัลยอดเยี่ยมการประกวดศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” บริษัท TOSHIBA ครั้งที่ 13 ณ
 หอศิลป์เจ้าฟ้าฯ
 2548 -ทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ศิลปะ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้